

1

ΔΕΛΤΙΟΝ
ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΦΟΡΕΙΑΣ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ
ΚΑΙ ΜΟΥΣΕΙΩΝ

ΕΤΟΣ 1888

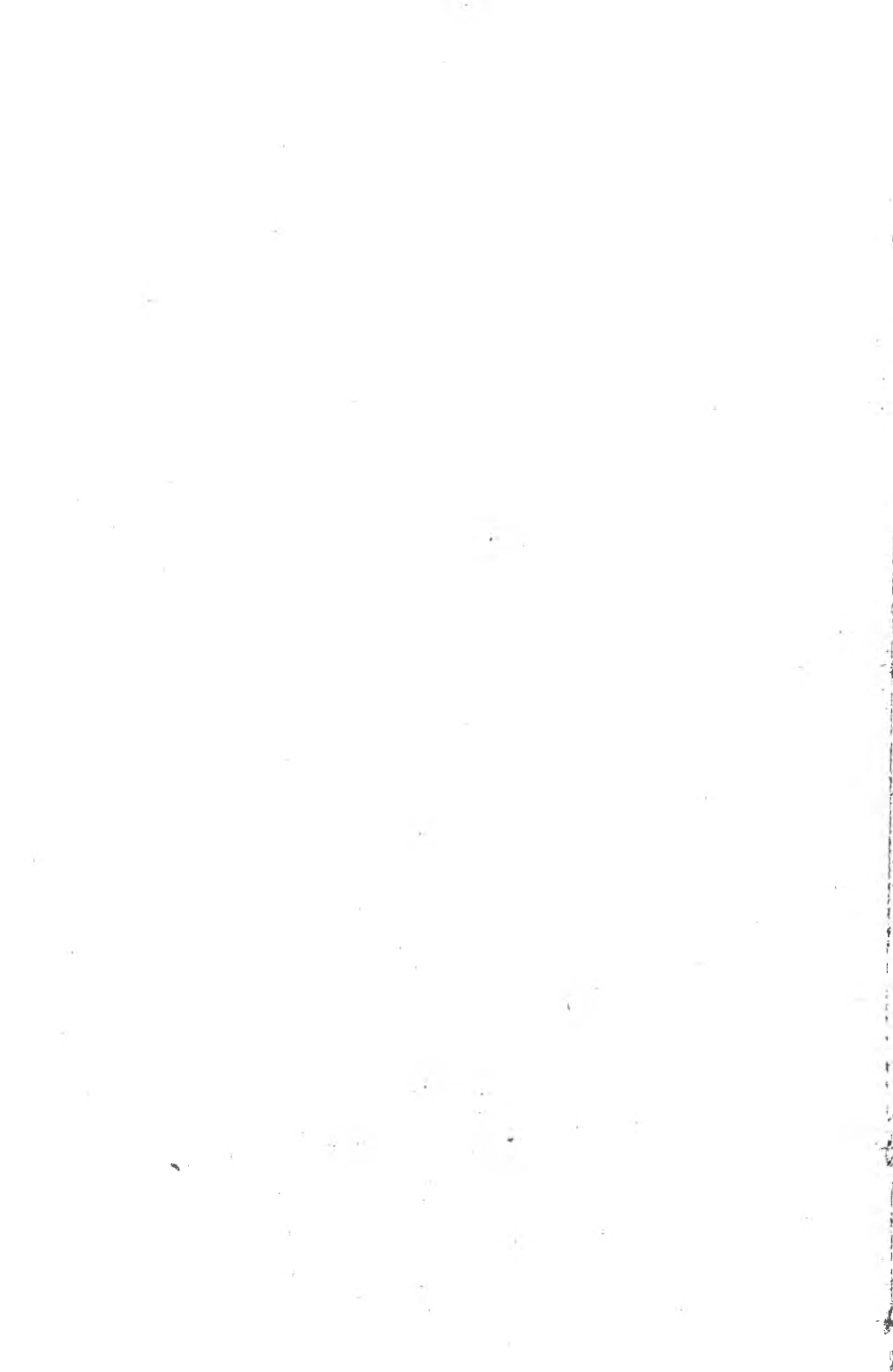

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΕΦΟΡΕΙΑΣ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ
1147

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

1888

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΟΡΕΙΑ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΜΟΥΣΕΙΩΝ

Ἐν τῷ ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς τοῦ ἔτους 1888 κατὰ μηνιαία τεύχη δημοσιευομένων Ἀρχαιολογικῶν Δελτίων ἐγράφομεν τάδε:

» Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1885 ἐδημοσιεύομεν ἐν τῇ Ἐφημερίδι » τῆς Κυβερνήσεως κατὰ μῆνα ἢ κατὰ μείζονα χρονικά δια- » στήματα δελτία ἀρχαιολογικά ἐν οἷς ἀνεγράφοντο τὰ ἐν » Ἑλλάδι ἀνακαλυπτόμενα καὶ κατ' ἐξοχὴν τὰ εἰς τὰ Μουσεῖα » τοῦ κράτους εἰσαγόμενα ἀρχαῖα. Ἄλλ' ἐπειδὴ τὰ δελτία » ταῦτα, ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως καὶ εἰς φύλλα » ἐκδιδόμενα δὲν εἶνε δυνατόν νὰ εἶνε εἰς πάντας προσιτὰ καὶ » εὐχρηστα, ἀπεφασίσαμεν τὴν ἀπὸ τοῦδε κατὰ μῆνα ἔκδοσιν » αὐτῶν εἰς ἰδιαιτέρον τεύχος. Τὸ περιεχόμενον αὐτῶν θέλει » εἶσθαι κυρίως: α') ἀρχαῖα εἰσαγόμενα εἰς τὸ Κεντρικὸν » Μουσεῖον, β') ἀνασκαφαί, γ') ἀρχαιότητες τῶν ἐπαρχιῶν, » δ') ἐργασίαι ἐν τοῖς Μουσεῖοις, ἀρχαιολογικαὶ εἰδήσεις κτλ.

» Οὕτω δημοσιευόμενον τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος Δελτίον θέλει » εἶσθαι ἐπίσημον ὄργανον τῆς ἀρχαιολογικῆς ὑπηρεσίας καὶ » βιβλίον χρήσιμον, ὡς ἐλπίζομεν, τῷ ἐπιθυμοῦντι νὰ γνω- » ρίζῃ τὰς ἐν Ἑλλάδι γινομένας ἀρχαιολογικὰς ἐργασίας καὶ » ἀνακαλύψεις. Ἴνα δὲ ἔχῃ ὁ ἀναγνώστης συνέχειαν τῶν ἀπὸ » τοῦ 1885 γενομένων ἐργασιῶν, θέλουσιν ἀναδημοσιευθῆ εἰς » ἰδιαιτέρα τεύχη, συμπληρωμένα, καὶ τὰ τῶν παρελθόντων » τριῶν ἐτῶν δελτία».

Τὴν ὑπόσχεσιν ταύτην ἐκπληροῦντες δημοσιεύομεν νῦν τὸ Δελτίον τοῦ ἔτους 1885.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1ῃ Ἰουλίου 1888.

Ὁ Γενικὸς Ἐφορός

Π. ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1885

ΚΑΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ἔργασίαι τῆς Γενικῆς Ἐφορείας

Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἔτους 1885 ἀπεβίωσεν ὁ Γενικός ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων Π. Σταματάκης, ὅστις πρὸ ὀλίγων μόλις μηνῶν εἶχε διαδεχθῆ τὸν Π. Εὐστρατιάδην. Χηρευσάσης δ' οὕτω τῆς θέσεως τοῦ Γενικοῦ ἐφόρου ἐκλήθη εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς Γενικῆς Ἐφορείας ὁ ἀρχαιότερος τῶν ἐφόρων Π. Καββαδίας, ὅστις καὶ προήχθη εἰς Γενικὸν Ἐφορον τῇ 12 Ἰουλίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Κύριον μέλημα τούτου ἅμα ἀναλαβόντος τὴν ὑπηρεσίαν ἐγένετο ἡ τακτοποίησις καὶ διοργάνωσις τῶν ἐν Ἀθήναις Μουσείων, ἡ διαρρύθμισις τῆς ἀρχαιολογικῆς ὑπηρεσίας, καὶ ἡ τακτοποίησις καὶ βελτίωσις τῶν ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Γενικῆς Ἐφορείας.

1. Ἔργασία ἐν τοῖς Μουσείοις Ἀθηνῶν.

Προσληφθέντος διὰ τὰς ἐν τοῖς Μουσείοις ἐργασίας τοῦ μαρμαροκόπου Π. Καλούδη, τοῦ καὶ ἐν Ὀλυμπίᾳ ἐπιτυχῶς ἐργασθέντος καθ' ὃν χρόνον ἐτελοῦντο ἐκεῖ αἱ ἀνασκαφαί, ἤρξατο ὑπὸ τὴν ἀμεσον διεύθυνσιν τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου ἡ συγκόλλησις τοποθετήσεως, καὶ ἐπὶ βάθρων κατὰ τὸ ἐνὸν ἀνίδρυσις τῶν ἐν τῷ Ἐθνικῷ Κεντρικῷ Μουσείῳ ἀγαλμάτων. Αἱ ἐργασίαι αὗται ἐξηκολούθησαν ἀδιαλείπτως μέχρι τέλους τοῦ ἔτους. Συγχρόνως δὲ ἐλήφθη φροντίς περὶ συντάξεως τῶν καταλόγων. Οὕτω τὴν σύνταξιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ καταλόγου τῶν ἀγαλμάτων τοῦ Ἐθνικοῦ Μουσείου ἀνέλαβεν ὁ Γενικός Ἐφορος, ἐν ᾧ εἰς τὸν ἔφορον τῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ ἀρχαιοτή-

των Κ. Δημητριάδην ἀνετέθη ἡ σύνταξις τοῦ καταλόγου τῶν ἐν τῇ αὐτῇ τοῦ Μουσείου ἐπιγραφῶν καὶ εἰς τὸν ἔφορον τῶν κατὰ τὴν Ἀκαρνανίαν ἀρχαιοτήτων Χ. Τσουνταν ἡ ἐξακολούθησις τοῦ καταλόγου τῶν ἐν τῇ Ἀκροπόλει ἐπιγραφῶν, οὗ τὴν σύνταξιν εἶχεν ἀρχίσει οὗτος ἀπὸ τῆς ἐφορείας τοῦ Π. Σταματάκη. Καὶ αἱ ἐργασίαι αὐταὶ ἐπροχώρησαν ἰκανῶς.

Ἄλλ' ἡ ἴδρυσις Ἐθνικοῦ Κεντρικοῦ Μουσείου, ἀνταξίου τοῦ ἑλληνικοῦ Ἐθνους καὶ ἰδίᾳ τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν, δὲν ἦτο δυνατὴ, ἐφ' ὅσον δὲν ἐτίθεντο εἰς ἐνέργειαν αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 7 καὶ 8 τοῦ ἀπὸ 10|22 Μαΐου 1834 Ἀρχαιολογικοῦ Νόμου, καθ' ἃς αἱ σπανιώτεραι ἀνευρισκόμεναι ἀρχαιότητες, αἱ μὴ ἔχουσαι τοπικὴν μόνον σημασίαν, εἶδει νὰ κατατίθενται ἐν τῷ Κεντρικῷ Μουσείῳ. Οὕτως ἐλήφθησαν τὰ ἀναγκαῖα μέτρα καὶ εἰσηγήσει τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου ἤρξατο ἡ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν μεταφορὰ ἐνταῦθα τῶν ἐπισημοτέρων γλυπτικῶν ἔργων. Τὰ εἰσαχθέντα οὕτως εἰς τὸ Μουσεῖον ἴδε ἐν τῷ Β' Κεφαλαίῳ, τῷ ὑπὸ τὸν τίτλον « Ἀρχαῖα εἰσαχθέντα εἰς τὸ Ἐθνικὸν Μουσεῖον ». Σχετικῶς δὲ πρὸς τὰ εἰσαγόμενα εἰς τὸ Μουσεῖον ἀρχαῖα ἐλήφθησαν τὰ δέοντα μέτρα πρὸς γνῶσιν καὶ διατήρησιν τοῦ τόπου τῆς εὑρέσεως αὐτῶν, ἐτηρήθη δηλ. βιβλίον « *Εὑρετήριον τῆς Γενικῆς Ἐφορείας τῶν Ἀρχαιοτήτων* », ἐν ᾧ καταγράφονται κατ' αὐξοῦντα ἀριθμὸν τὰ ἀρχαῖα ταῦτα, προστιθεμένης τῇ καταγραφῇ καὶ πάσης πληροφορίας περὶ τοῦ τόπου τῆς εὑρέσεως. Ἀπεφασίσθη δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ Ἰουνίου μηνὸς ἐξετελέσθη ἡ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως δημοσίευσις μηνιαίων ἀρχαιολογικῶν δελτίων, ἐν οἷς κατεγράφοντο τὰ κυριώτατα τῶν εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφορείαν εἰσαγομένων ἀρχαίων, τὰ τῶν ἀνασκαφῶν ἀποτελέσματα καὶ ἄλλαι τινὲς ἀρχαιολογικαὶ εἰδήσεις ἀποβλέπουσαι εἰς τὰς ἀρχαιότητας τοῦ Κράτους. Ἡ δὲ δημοσίευσις τῶν δελτίων τούτων ἐθεωρήθη ἀναγκαῖα διὰ τοὺς ἀρχαιολογοῦντας, στερουμένους ὠρισμένων ἐπισήμων εἰδήσεων περὶ τῶν εἰς τὸ Μουσεῖον εἰσαγομένων καὶ περὶ τῶν κατὰ τὴν Ἑλλάδα ἀνακαλυπτομένων ἀρχαίων. Ὅτι δὲ ταῦτα δὲν ἦσαν ἀνωφελεῖ, μαρτυρεῖ σὺν ἄλλοις καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ Köhler ἐν τῷ ἐνταῦθα ἐκδιδομένῳ περιοδικῷ τοῦ Γερμανικοῦ Ἰνστιτούτου « *Mittheilungen* » κτλ. ἀναδημοσίευσις αὐτῶν.

Κανονιζομένης οὕτω τῆς ὡς πρὸς τὰ Μουσεῖα ὑπηρεσίας, ἐλήφθη συγχρόνως φροντίς ἵνα ταῦτα εἶνε προσιτὰ τῷ κοινῷ καθ' ἐκάστην. Οὕτως ἐξεδόθη ὑπὸ τῆς Γενικῆς Ἐφορείας κανονισμός, καθ' ὃν ἡ Ἀκρόπολις ἦτο ἀνοικτὴ καθ' ἐκάστην ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς μέχρι τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου, τὸ Μουσεῖον τῆς Ἀκροπόλεως ἦτο ἀνοικτὸν καθ' ἐκάστην, τὸ μὲν θέρος (1 Ἀπριλίου-31 Αὐγούστου) ἀπὸ 3-6 μ. μ., τὸν δὲ χειμῶνα (1 Σεπτεμβρίου-31 Μαρτίου) ἀπὸ 2-5 μ. μ. καὶ τὸ Ἐθνικὸν Κεντρικὸν Μουσεῖον, τὸ μὲν θέρος ἀπὸ 8-12 π. μ. καὶ 3-6 μ. μ., τὸν δὲ χειμῶνα ἀπὸ 9-12 π. μ. καὶ 2-5 μ. μ.

2. Ἀρχαιολογικὴ ὑπηρεσία.

Πρὸς διαρρῦθμισιν τῆς ἀρχαιολογικῆς ὑπηρεσίας καὶ ἰδίως τῆς ἐν τοῖς Μουσείοις, συνετάχθη τὸ ἀπὸ 25 Νοεμβρίου 1885 κανονιστικὸν Βασιλικὸν Διάταγμα περὶ διοργανισμοῦ τῶν ἐν Ἀθήναις Μουσείων (ἴδ. Συλλογὴν Ἀρχαιολογικῶν Νόμων κτλ. σ. 70), οὗ αἱ κυριώτεραι διατάξεις ἔχουσιν ὡς ἑξῆς :

α') Ὁρίσθη ὅτι ἐν τῷ Ἐθνικῷ Κεντρικῷ Μουσεῖῳ θέλουσι κατατίθεσθαι ἅπασαι αἱ ἐν Ἀθήναις εὐρισκόμεναι καὶ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ἐνταῦθα κομιζόμεναι ἀρχαιοτήτες, πλὴν τῶν ἐν τῇ Ἀκροπόλει εὐρισκομένων, αἵτινες θέλουσι μένει ἐν τῷ ἐν τῇ Ἀκροπόλει Μουσεῖῳ, ἐξαιρουμένων τῶν ἐπιγραφῶν, αἵτινες θέλουσι κομισθῆ καὶ αὐτὰ εἰς τὸ Κεντρικὸν Μουσεῖον.

β') Καθιερώθη ἡ ἔδρυσις Μουσείου ἐκμαγείων.

γ') Ὁρίσθη ὅτι ἡ ἀντιγραφὴ τῶν ἐπιγραφῶν καὶ ἡ δημοσίευσις τῶν λοιπῶν ἐν τοῖς Μουσείοις ἀρχαιοτήτων εἶνε ἐλευθέρᾳ εἰς πάντας. Τὸ κράτος ἄρα οὐδὲν δικαίωμα προτεραιότητος ἐπεφυλάξατο ἐαυτῷ.

δ') Ἐκανονίσθησαν τὰ τῆς κατασκευῆς γυψίνων ἐκμαγείων.

ε') Ὁρίσθη ὅτι τὰ Μουσεῖα καὶ ἡ Ἀκρόπολις θέλουσιν εἶσθαι ἀνοικτὰ καθ' ἐκάστην καὶ ἐπεβλήθη εἰσιτήριον 1 δραχμῆς διὰ τὰς λοιπὰς ἡμέρας, πλὴν τοῦ Σαββάτου καὶ τῆς Κυριακῆς. Τοῦ εἰσιτηρίου τούτου ἀπαλλάσσονται οἱ ἀρχαιολόγοι καὶ καλλιτέχναι.

ς') Καθωρίσθησαν τὰ καθήκοντα τῶν φυλάκων καὶ ὥρισθη δι' αὐτοὺς ὁμοίομορφος στολή.

ζ') Ἐκωνοίσθη ἡ ἴδρυσις εἰδικοῦ διὰ τὰ Μουσεῖα τριμείου ἔχοντος κύριον σκοπὸν τὴν παροχὴν στολῶν εἰς τοὺς φύλακας κτλ.

Πρὸς τοῦτοις δὲ ἐξεδόθη τῇ 27 Σεπτεμβρίου 1885 Ἐγκύκλιος πρὸς τοὺς ἐφόρους τῶν ἀρχαιοτήτων, ἐν ἣ ἐκτίθεται ἡ γνώμη τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου Α. Παπαδιαμαντοπούλου περὶ φαινομενικῶν τινῶν ἀσαφειῶν ἐν ταῖς διατάξεσι τοῦ ἀπὸ 10|22 Μαΐου 1834 ἀρχαιολογικοῦ νόμου (ἴδ. Συλλογὴν ἀρχαιολογικῶν νόμων σ. 66).

Ἔτι δὲ ὑπεβλήθησαν εἰς τὴν Βουλὴν δύο νομοσχέδια, τὸ μὲν περὶ προσόντων καὶ μονιμότητος τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἀρχαιολογικῆς ὑπηρεσίας τὸ δὲ περὶ τιμωρίας τῶν περὶ τὰς ἀρχαιότητας ἀνομημάτων. Τὸ τελευταῖον τοῦτο μετ' ἐκθέσεως ὑποβλήθη ἐν εἰς τὴν Βουλὴν ἔχει οὕτως:

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

« Αἱ καθ' ἡμέραν γινόμεναι παραβάσεις τοῦ ἀρχαιολογικοῦ νόμου μεγάλως βλάπτουσι τὴν τε ἀρχαιολογικὴν ἐπιστήμην καὶ τὸ ἡμέτερον ἔθνος. Καὶ ἡ μὲν ἀρχαιολογικὴ ἐπιστήμη ζημιούται ἐκ τῆς γινομένης καταστροφῆς τῶν ἀρχαιοτήτων, ἧτις εἶναι ἀναπόφευκτος συνέπεια τῆς σπουδῆς μεθ' ἧς προβαίνουσιν εἰς τὰς ἀνασκαφὰς οἱ λάθρα ἐνεργοῦντες αὐτάς, ἵνα μὴ ἀνακαλυφθῶσι παρανομοῦντες, τὸ δὲ ἔθνος ἡμῶν ζημιούται ἐκ τῆς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν λαθραίας ἐξαγωγῆς τῶν ἀρχαιοτήτων τούτων, διότι ἀπογυμνοῦται οὕτω προγονικῶν ἔργων τῆς τέχνης, ἅτινα εἶναι τὸ σέμνωμα καὶ ἐγκαλλώπισμα ἡμῶν. Γίγνεται δὲ συχνὰ αἱ παραβάσεις αὗται, διότι ὁμολογουμένως αἱ ὑπὸ τοῦ νόμου ἐπιβαλλόμεναι ποιναὶ εἶνε λίαν ἐλαφραὶ ἐκδικάζονται δὲ ὑπὸ τῶν πταισματοδικῶν.

Τὸ κακὸν τοῦτο ἐπιθυμοῦντες νὰ περιορίσωμεν λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλωμεν εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς τὸ ἐπόμενον Σχῆδιον Νόμου.

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Περὶ τιμωρίας τῶν περὶ τὰς ἀρχαιότητας ἀνομημάτων.

Ἄρθρον 1. Μὲ φυλάκισιν τριάκοντα ἡμερῶν μέχρι ἐνὸς ἔτους καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχμῶν ἑκατὸν μέχρι δύο χιλιάδων τιμωρεῖται ὅστις ἄνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως φέροι ἢ προσπαθεῖ νὰ φέρῃ εἰς ξένην ἐπικράτειαν τὰς ἐν Ἑλλάδι: εὐρεθείσας ἀρχαιότητας, ἢ καθ' οἰονδήποτε τρόπον λαμβάνει μετοχὴν εἰς τὴν ἐξαγωγήν των. Τοιαῦται ἀρχαιότητες δημεύονται καὶ κατατίθενται εἰς τὸ Ἑθνικὸν Μουσεῖον. Ἐὰν δὲ ἤδη ἐξήχθησαν, ὁ ἔνοχος καταδικά-

ζεται συγχρόνως και εις τὴν καταβολὴν τῆς ἀξίας αὐτῶν, ἣτις διατίθεται πρὸς ὄφελος τοῦ Μουσείου.

Πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν διατίθεται καὶ ἡ χρηματικὴ ποινὴ ἐκτὸς τοῦ τρίτου ταύτης, ὅπερ ἀποδίδεται εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα τὴν πράξιν.

Διὰ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως ἐπιβάλλεται εἰς τὸν καταδικασθέντα καὶ ἡ στέρησις τῶν ἐν ἄρθρῳ 21 τοῦ ποινικοῦ νόμου μνημονευομένων δικαιωμάτων καὶ ἱκανότητων ἀπὸ ἐνὸς μέχρι πέντε ἐτῶν.

Ἄρθρον 2. Ἐντὶ τοῦ προστίμου, ὅπερ ἐπιβάλλεται ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 704 τοῦ ποινικοῦ νόμου καὶ ἐν ταῖς περιπτώσεσι τῶν ἄρθρων 65, 69, 74, τοῦ ἀπὸ 40 Μαΐου 1834 περὶ τῶν ἐπιστημονικῶν καὶ τεχνολογικῶν συλλογῶν νόμου, ἐπὶ τῶν ἐν αὐτοῖς ὀριζομένων παραβάσεων, τιμωρεῖται ὁ παραβάτης μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχμῶν πενήκοντα μέχρι πεντακοσίων, τὸ τρίτον τῆς ὁποίας ἀποδίδεται εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα τὴν πράξιν, τὸ δὲ ὑπόλοιπον διατίθεται πρὸς ὄφελος τῷ Ἐθνικοῦ Μουσείου, ἢ μὲ φυλάκισιν μέχρι 15 ἡμερῶν.

Ἄρθρον 3. Ὁ ἐπιχειρῶν ἀνασκαφὰς ἀνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὰς ἐν τοῖς ἄρθροις 400 καὶ 404 τοῦ ἀπὸ 40 Μαΐου 1834 ἀρχαιολογικοῦ νόμου περιπτώσεις τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν πέντε μέχρι τριάκοντα ἡμερῶν καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχμῶν εἴκοσι πέντε μέχρι πεντακοσίων. Αἱ ἐν τῷ αὐτῷ ἀνασκαφῆς εὐρεθεῖσαι ἀρχαιοτέρες θημεύονται καὶ κατατίθενται εἰς τὸ Ἐθνικὸν Μουσεῖον.

Ἄρθρον 4. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 704 καὶ 702 τοῦ ποινικοῦ νόμου καὶ τοῦ ἀνωτέρω ἀπὸ 40 Μαΐου 1834 νόμου καταργοῦνται ἐφ' ὅσον ἀντίκεινται εἰς τὸν παρόντα νόμον».

Τὰ νομοσχέδια ὅμως ταῦτα, ἐλλείψει χρόνου, δὲν ἐγένετο δυνατὸν νὰ ψηφισθῶσιν ὑπὸ τῆς Βουλῆς εἰς τρίτην ἀνάγνωσιν.

3. Γραφεῖον τῆς Γενικῆς Ἐφορείας.

Ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Γενικῆς Ἐφορείας ἐξηκολούθησαν αἱ ὑπὸ τοῦ πρώην Γενικοῦ Ἐφόρου τῶν Ἀρχαιοτήτων Π. Σταματάκη ἀρξάμεναι ἐργασίαι πρὸς ἐξέτασιν καὶ κατάταξιν τῶν ἐν τῷ ἀρχείῳ τῆς Ἐφορείας ἐγγράφων. Διὰ τῆς γενομένης δὲ ταύτης ἐργασίας ἀνευρέθησαν πρὸς τούτοις πολλοὶ τίτλοι ἰδιοκτησίας τοῦ δημοσίου ἐπὶ κτημάτων ἐν Ἀθήναις ἀρχαιολογικῆς σημασίας, τῇ βοήθειᾳ τῶν ὁποίων συνετάχθη *Κτηματολόγιον* περιλαμβάνον ἐν ὅλῳ 63 δημόσια κτήματα. Ἐγοράσθησαν δὲ καὶ τὰ ἀναγκαῖα

ἐπιπλα καὶ ἡὐτρεπίσθη τὸ γραφεῖον ἐφ' ὅσον ἦτο δυνατόν.

Ἐνταῦθα δὲ ρητέον ὅτι τὰ ἐν τῷ Γραφείῳ πρὸ χρόνων κείμενα ἀρχαῖα, προτάσει τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου καὶ ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργοῦ παρεδόθησαν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐταιρίᾳ τῇ 23 Ἰουλίου ἵνα κατατεθῶσι προσωρινῶς ἐν ταῖς συλλογαῖς αὐτῆς, μέχρις οὗ παρασκευασθῇ κατάλληλος δι' αὐτὰ χώρος ἐν τῷ Ἐθνικῷ Μουσείῳ· διότι ἡ ἐπὶ πλειότερον χρόνον διαμονὴ τῶν ἀρχαίων τούτων ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Ἐφορείας, ἐν χώρῳ δηλ. πάντως ἀκαταλλήλῳ, ἐκρίθη ἄτοπος καὶ ἐπιβλαβῆς τοῖς ἐπιθυμοῦσι νὰ σπουδάσωσιν αὐτά.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Β'.

Ἀρχαία εἰσαχθέντα εἰς τὸ Ἐθνικὸν Μουσεῖον.

1) Τεμάχιον στήλης μαρμαρίνης μετ' ἀετώματος, ἀποκεκρουμένης τὸ κάτω μέρος, ἐν ᾧ ψήφισμα ἐκ 12 στίχων ἔχον οὕτως:

Ἔδοξε τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ
ἐπειδὴ Σφοδρίας Παιωνίου Κίανος
ἀγαθος ἀνηρῶν διατελεῖ περὶ τὴν
πολιν προξενόν εἶναι αὐτὸν καὶ
ἐχόνους κτλ. κτλ.

Ἐκεῖτο ἐν τῷ τελωνειακῷ καταστήματι Πειραιῶς, ἔνθα παρέτῆρσεν αὐτὸ ὁ ὑπάλληλος τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρίας Τσανετάκης, ὃς καὶ μετέφερεν αὐτὸ εἰς τὸ Κεντρικὸν Μουσεῖον (Εὐρετήριον Γενικῆς Ἐφορείας ἀριθ. 1).

2) Στήλη ἐπιτύμβιος μετ' ἐπιγραφῆς:

Θεοκριτῆ Διοσκουρίδου Μελιτεως θυγατρὸς Δημόφανου Αλαιοῦς γυνή.

Εὐρέθη ἐν Ἀθήναις καὶ ἐδωρήθη ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ Ι. Λυμπρίτη. (Εὐρετήριον Γενικῆς Ἐφορείας ἀρ. 46).

3) Ἐπιτύμβιον ἀνάγλυφον μετ' ἀετωματίου, ἐφ' οὗ ὑπάρχουσιν ἀντίστερνοι Λέων καὶ Σφίγξ. Ἐν τῷ ἀναγλύφῳ εἰκονίζεται, ἐν τῷ μέσῳ, ἀνὴρ ἐν ἱματίῳ πρὸς δεξιᾶν ἑστραμμένος, δεξιούμενος ἕτερον πρὸ αὐτοῦ ὄρθιον ἱστάμενον ἄνδρα· ὀπίσω δὲ τοῦ ἐν τῷ μέσῳ

ἴσταται ὀρθία γυνή ἐν χιτῶνι ποδήρει καὶ ἱματίῳ. Ἐπὶ τοῦ ὑπὸ τὸ ἀέτωμα ἐπιστυλίου ὑπάρχει ἡ ἐπιγραφή:

Τιμαριστην Θεοφωντος Λαμπτρεως
 Αριστωνυμος Αρισταιου Ιφιστιαδης
 Αριστομαχος Αριστου Ιφιστιαδης

Εὐρέθη ἐν Ἀθήναις καὶ ἀπεστάλη εἰς τὸ Κεντρικὸν Μουσεῖον ὑπὸ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρίας (Εὐρετήριον Γενικῆς Ἐφορείας ἀριθ. 59).

4) Ἀνάγλυφον ἐπιτύμβιον (ὑψ. 0,71 πλ. 0,465) ἀπολλῆγον εἰς ταπεινὸν ἀετωμάτιον. Παριστᾷ ἄνδρα ἐν ἀσπίδι, κράνει κορινθιακῷ καὶ δόρατι, ὀρμώντα πρὸς ἀριστερά. Πατεῖ δὲ ἐπὶ νεκροῦ πολεμίου ἐκτάδην κειμένου. Ὁ τρόπος τῆς ἐργασίας εἶνε ὁ τῶν καλουμένων κοιλαναγλύφων. Ἄνω ἡ ἐπιγραφή:

Αλκίας Φωκευς

Εὐρέθη ἐν Κορινθίᾳ καὶ ἐκεῖτο ἐν τῷ ἐν Κορίνθῳ Ἐπαρχείῳ. (Εὐρετήριον Γενικῆς Ἐφορείας ἀριθ. 60. Ἴδε καὶ τὸν ὑπὸ Καθβαδία Κατάλογον τοῦ Μουσείου ἀριθ. 161).

5) Ἐπιτύμβιον ἀνάγλυφον μετ' ἀετωματίου καὶ ἐπιγραφῆς:

Κωτιον

Ἐν αὐτῷ εἰκονίζεται γυνή καθήμενη ἐπὶ ἔδρας πρὸς δεξιάν, δεξιουμένη ἐτέρα πρὸ αὐτῆς ἴσταμένην, ἣ ἔπεται ἐτέρα γυνή καὶ μικρὸς παῖς. Εὐρέθη ἐν Πειραιεῖ, ἔνθα καὶ ἠγοράσθη ὑπὸ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρίας (Εὐρετήριον Γενικῆς Ἐφορείας ἀριθ. 137).

6) Ἐπιτύμβιος στήλη μετ' ἐπιγραφῆς:

Μικίων

Ηρακλειδο

Εὐρέθη ἔνθα καὶ τὸ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀριθμῷ ἀνάγλυφον (Εὐρετήριον Γενικῆς Ἐφορείας ἀριθ. 138).

7) Ἀνάγλυφον ἐπιτύμβιον χρόνων ρωμαϊκῶν. Δύο ἄνδρες ἴστανται ὀρθοὶ κατ' ἐνώπιον ὁ πρὸς δεξιὰ φορεῖ ἱμάτιον ἐπὶ χιτῶνι, ὁ ἕτερος μόνον χιτῶνα περιεζωσμένον ὅπισθεν αὐτοῦ ζεῦγος βοῶν, ὡς φαίνεται. Ἐν τῷ τυμπάνῳ τοῦ ἀετώματος ἄροτρον καὶ κάτωθεν αὐτοῦ ἐπιγραφή:

Ε[υκ]αρπος Φιλοξεν[ο]υ Μειλ[η]σιος) Φιλοξενος)
Μειλησιος

Εύρέθη κατὰ τὸ βορειοδυτικὸν ἄκρον τῆς ὁδοῦ Πανεπιστημίου.
(Εύρετ. Γεν. Ἐφορ. ἀριθ. 139).

8) Δύο ἐπιγραφαὶ τοῦ αὐτοῦ περιεχομένου. Ἡ πρώτη ἔχει οὕτως :

Σωτηρι και κτι
στη αυτοκρατ
ορι Καισαρι Αδρι=
(ανω Ολυμ)πιω
.....

Ἡ δευτέρα οὕτως :

Σωτηρι και κτιστη
αυτοκρατορι
Αδριανωι
Ολυμπιω

Εύρέθησαν ἐν τοῖς θεμελίοις τῆς ἐν ὁδῷ Ἐρμοῦ, παρὰ τὴν Καπνικαρέαν, οἰκοδομηθείσης στοᾶς Λιζιέρου. (Εύρετήριον Γενικῆς Ἐφορείας ἀριθ. 144-145).

9) Ἐπιτύμβιον ἀνάγλυφον μετ' αἰτωματίου. Νεανίας, οὗ ἀπὸ τοῦ ἀριστεροῦ ὤμου κρέμαται χλαμύς, ἴσταται πρὸς ἀριστεράν ὑψῶν τὴν δεξιάν. Πρὸ αὐτοῦ δὲ ἴσταται γυμνὸς παῖς φέρων ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ὤμου ἔνδυμα μέγα, ὃ κρατεῖ ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ. Ὑπεράνω ἡ ἐπιγραφή :

Καλλιππος Βργοφλου

Εύρέθη ἐν Ἀθήναις καὶ ἐδωρήθη ὑπὸ τοῦ Κωνσταντ. Κόκκου.
(Εύρετήριον Γενικῆς Ἐφορείας ἀριθ. 147).

10) Ἐπιτύμβιον ἀναγλύφου τρία τεμάχια. Δύο ἄνδρες μέχρι τοῦ στήθους σωζόμενοι ἴστανται ἀντιμέτωποι, ὁ πρὸς δεξιάν ἐν ἱματίῳ πολυπτύχῳ, ὁ ἕτερος ἐν χιτῶνι βραχεῖ. Μεταξὺ αὐτῶν παῖς μικρὸς σῶς τὰ λοιπὰ πλὴν τῆς ἄκρας δεξιᾶς, ἣν τείνει πρὸς τὸν ἱματιοφόρον. Ἐπὶ τοῦ αἰτώματος ἡ ἐπιγραφή :

[Αρ]ιστωνυμος Αριστογενης
Δεινιαις

Ευρέθη ἐν Ἀθήναις καὶ ἐδωρήθη ὑπὸ τοῦ Κωνσταντ. Κόκκου.
(Εὐρετήριον Γενικῆς Ἐφορείας ἀριθ. 148).

■ ■) Δεκαοκτὼ κιονίσκοι, ἐφ' ὧν αἱ ἐπιγραφαί :

- α') Βαχχίς
Μητροθεμίδος
Περγαμηνῆ
Ἀντικρατοῦ
Οἰναίου
γυνῆ
- β') Ολυμπίχος
Σωφροῦδος
Φλυεύς
- γ') Εὐήμερος
Εὐηγόρου
Ἡρακλεωτῆς
- δ') Βα(χ)χίος
Ἐπιφανοῦ
- ε') Γυκεα
Ἡρακλεωτῆς
- ς') Κλεαρχός
Ἀπολλωνίου
Ἀκυρανοῦ
- ζ) Εὐβουλα
Φιλλεοῦ
γυνῆ
- η') Ἀγαθοκλῆς
Ἀπολλοδώρου
Χολαργεύς
- θ') Ἐρμῶν
Ἀντιοχεύς
- ι') Μοσχίων
Μοσχου
Κεφαληθεῖν
- ια') Διονυσία Χρηστῆ
- ιβ') Βερονικῆ
Λίθου
Κυρηναία
- ιγ') Λαίς
Ἀλεττία

- Λευκίου
 Ρωμαιο
 ιδ') Λεαιν[α]
 Μητροδώρου
 Μιλησιο
 ιε') Αντιπατρος
 Κλεωνος
 Ραμνουσιος
 ιστ') Αμμια
 Ιεροσολυμιτις
 ιζ') Ασια
 Αφροδεισιου
 Αντιοχισσα
 ιη') Προστατηρις
 Φαλακρου
 Ταναγραια

Ευρέθησαν ἐν Ἀθήναις καὶ ἐδωρήθησαν ὑπὸ Κωνστ. Κόκκου. (Εὐρετήριον Γενικῆς Ἐφορείας ἀριθ. 150-168).

12) Ἀγαλμα Ἀπόλλωνος (;) φυσικοῦ μεγέθους ἀρχαϊκῆς τέχνης, παρεμφερὲς τῷ γνωστῷ Ἀπόλλωνι ἐκ Τενέας, τῷ ἐν τῇ Γλυπτοθήκῃ τοῦ Μονάχου. Σωζόμενον ὕψος 1,30. Εὐρέθη ἐν ταῖς ἐν Βοιωτίᾳ, ἐν τῷ Ἱερῷ τοῦ Πτώου Ἀπόλλωνος ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς ἐνεργουμέναις ἀνασκαφαῖς. (Εὐρετήριον Γεν. Ἐφορείας ἀριθ. 173. Ἴδε καὶ τὸν ὑπὸ τοῦ Γεν. Ἐφόρου Π. Καββαδία συντασσόμενον Κατάλογον τοῦ Ἐθνικοῦ Κεντρικοῦ Μουσείου ἀριθ. 10).

13) Κορμὸς γυμνοῦ Ἀπόλλωνος ἀρχαϊκῆς τέχνης ἔχων ἐπὶ ἑκατέρου τῶν μηρῶν ἐπιγραφὴν, ἐν μὲν τῷ ἀριστερῷ:

Πυθιας οκροφ[ιευς]
 και Αισχιονῶν αν[ε]θ[εταν]

Ἐν δὲ τῷ δεξιῷ:

Φι.....
 Πτοι[ει].....αργυ]ροτοχοι

Εὐρέθη ἐνθα καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 12. Σωζόμενον ὕψος 0,80. (Εὐρετήριον Γεν. Ἐφορείας ἀριθ. 174. Ἴδε καὶ τὸν ὑπὸ Καββαδία Κατάλογον τοῦ Μουσείου ἀριθ. 20).

14) Ἀνδρική κεφαλὴ ἀρχαϊκῆς τέχνης μεγέθους μᾶλλον

ὑπερφυσικοῦ, σπουδαιοτάτη διὰ τὴν ἐργασίαν καὶ τὸ σχῆμα τῶν μορφῶν αὐτῆς, ἐξ ὧν φαίνεται ὅτι εἶνε θεβαίως ἀπομίμησις τῆς ἐν ξύλῳ ἐργασίας. Εὐρέθη ἔνθα καὶ τὰ ὑπ' ἀριθ. 10-13. (Εὐρετήριον Γεν. Ἐφορείας ἀριθ. 175. Ἴδε καὶ τὸν ὑπὸ Καββαδία Κατάλογον τοῦ Μουσείου ἀριθ. 15).

15) Δύο μικρὰ ἀγαλμάτια Ἀπόλλωνος χαλκᾶ, ἀρχαϊκῆς τέχνης, μετ' ἀναθηματικῆς ἐπιγραφῆς. Εὐρέθησαν ἔνθα καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 12. (Εὐρετήριον Γεν. Ἐφορείας ἀριθ. 177-178).

16) Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος (;) φυσικοῦ σχεδὸν μεγέθους, τέχνης ἀρχαϊκῆς. Εὐρέθη ἔνθα καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 12 ἀγαλμα. (Εὐρετήριον Γενικῆς Ἐφορείας ἀριθ. 179. Ἴδε καὶ τὸν ὑπὸ Καββαδία Κατάλογον τοῦ Μουσείου ἀριθ. 16).

17) Τὸ κάτω μέρος ἀρχαϊκωτάτου ξοανομόρφου ἀγάλματος, ἐκ λίθου πωρίνου, μεγέθους σχεδὸν φυσικοῦ, ἐν ᾧ ἡ θουστροφηθὸν γεγραμμένη ἐπιγραφὴ:

...ον ανεθεκε τοι Απο
λωνι τοι Πτοιει
...οτος επει:Εεσε

Εὐρέθη ἔνθα καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 12. (Εὐρετήριον Γενικῆς Ἐφορείας ἀρ. 180. Ἴδε καὶ τὸν ὑπὸ Καββαδία Κατάλογον τοῦ Μουσείου ἀριθ. 2).

18) Ἐπιγραφὴ εὐρεθεῖσα ἐν τινι οἰκίᾳ παρὰ τὴν ἐκκλησίαν τῆς Χρυσοσπηλαιωτίσσης ἔχουσα οὕτως:

ορο[ς]
οικια[ς]
φρατερ.

(Εὐρετήριον Γενικῆς Ἐφορείας ἀριθ. 189).

19) Ἀγαλμα Κυβέλης κατασχεθὲν ὑπὸ τινος τελωνοφύλακος ἐν Πειραιεῖ. (Εὐρετήριον Γενικῆς Ἐφορείας ἀριθ. 189).

20) Δύο κάτοπτρα χαλκᾶ, ὧν τὸ ἐν (διάμ. 0,083) διατηρεῖται ἐν καλλίστῃ καταστάσει καὶ ἔχει ἐπὶ τῆς ἐτέρας τῶν ἐπιφανειῶν αὐτοῦ ὠραιότατον ἀνάγλυφον εἰκονίζον τὴν *Εὐρώπην* ἐπὶ τοῦ ταύρου, καὶ ὑπὸ τοῦτον *δαίφωνα*. Τὸ ἕτερον εἶνε τεθραυσμένον εἰς τεμάχια καὶ σώζεται κατὰ τὰ $\frac{2}{3}$ περίπου ἔχει δὲ καὶ τοῦτο

κάλλιστον ανάγλυφον εικονίζον Νηρηίδα ὄχουμένην *θαλασσίον ἵππου*. Τὰ κάτοπτρα ταῦτα μετὰ τινων ἀγγείων τεθραυσμένων ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καὶ οὐχὶ ἀξίων λόγου, εὐρέθησαν ἐν Ἐρετρείᾳ, περὶ τὸ χωρίον «κάτω Μάμουλα» ὑπὸ τινων χωρικῶν, κατασχεθέντα δὲ ὑπὸ τοῦ ἀνθυπασπιστοῦ κ. Οἰκονομοπούλου ἀπεστάλησαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν παρὰ τοῦ Γ' Ἀρχηγείου τοῦ στρατοῦ.

21) Ἐπιτύμβιον ανάγλυφον (ὑψ. 0,42 πλ. 0,47). καϊδιόσχημον, μετ' ἐπιγραφῆς :

Θεοδοτος Ηρακωνος και η γυνη αυτου
Απω Ζωπυρου

Ἡ παράστασις εἶνε τῶν καλούμενων νεκροδείπνων, ἀνήρ δηλ. κρατῶν ἐν τῇ δεξιᾷ στέφανον καὶ ἐν τῇ ἀριστερᾷ ρυτὸν κατακέκλιται ἐπὶ κλίνης. Παρ' αὐτῷ κἀθεται γυνή, πρὸ τῆς κλίνης δὲ κεῖται τράπεζα πλήρης ἐδεσμάτων. Τὸ ανάγλυφον τοῦτο προέρχεται ἐκ Βάρνης, ὅθεν ἐστάλη εἰς τὴν κυβέρνησιν ὡς δῶρον παρὰ τοῦ προξένου κ. Α. Παπαδοπούλου, καὶ εἶνε μὲν κοινῆς ρωμαϊκῆς τέχνης ἔργον, ἀξίον ὅμως λόγου διὰ τὸν τόπον τῆς προελεύσεως αὐτοῦ. (Εὐρετήριον Γενικῆς Ἐφορείας ἀριθ. 193).

22) Τριάκοντα καὶ πέντε νομίσματα, ὧν τὰ μὲν εἴκοσι καὶ ἐν δίδραγμα Ἀλεξάνδρου τὰ δὲ τρία δίδραγμα Φιλίππου. Εὐρέθησαν ἐν Κυπαρισσίᾳ, ἐν τῇ κατασκευαζομένη ἐκεῖ προκυμαίᾳ, καὶ κατετέθησαν ἐν τῇ Γενικῇ Ἐφορείᾳ παρὰ τοῦ εὐρόντος αὐτὰ Ἀντωνίου Ἀφεντάκη. (Εὐρετήριον Γενικῆς Ἐφορείας ἀριθ. 194).

23) Ἀρχαιότατον τὴν τέχνην χαλκοῦν ἀγαλμάτιον ἀνδρὸς φέροντος φρυγικὸν πῖλον, ἔχοντας τοὺς πόδας συγκεκολλημένους καὶ τὰς χεῖρας τὴν μὲν πρὸς τὰ ἄνω τὴν δὲ πρὸς τὰ κάτω τεταμένην, καὶ μαρμαρίνη κεφαλὴ νεανίου ρωμαϊκῆς τέχνης καὶ μεγέθους μικροτέρου τοῦ ἡμίσεος φυσικοῦ. Ταῦτα εὐρέθησαν παρὰ τοὺς Δελφούς, ἐν τῇ κατασκευαζομένῃ δημοσίᾳ ὁδῷ, καὶ κατεθέντα ἐν τῇ ἐκεῖ Ἀρχαιολογικῇ Συλλογῇ ἐστάλησαν, διαταγῇ τοῦ Ὑπουργείου, εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφορείαν.

24) Ἀνάγλυφον (ὑψ. 0,40 πλ. 0,18) τέχνης τῶν καλῶν ἑλ-

ληνικῶν χρόνων, ἐν ᾧ εἰκονίζεται γυμνὸς νεανίας φέρων διάδημα περὶ τὴν κόμην καὶ περιβάλλων διὰ τῆς ἀριστερᾶς καὶ οἰονεὶ ἐπερειδόμενος ἐπὶ περιφεροῦς τινος ὕγκου. Εἶνε γωνιακὸν τεμάχιον ζωσφόρου οἰκοδομήματός τινος καὶ εὑρέθη ἐν τῇ ὑπὸ τὴν ἀρκτικήν πλευρὰν τῆς Ἀκροπόλεως οἰκίᾳ τῶν κληρονόμων Βαρούκα. (Εὑρετήριον Γενικῆς Ἐφορείας ἀριθμὸς 214).

25) Ἐπιγραφή χρησιμεύουσα ὡς ὀρόσημον,

Ὅρος χωριο.....
καὶ οικίας.....
κτλ.

καὶ ἐλλειψοειδῆς θάσις ἀγάλματος. Εὑρέθησαν ἐν τῷ ἐν Πατησίοις ἱερῷ ναῷ τοῦ Ὁσίου Λουκά καὶ προσηνήχθησαν τῇ Γενικῇ Ἐφορείᾳ ὑπὸ τῶν ἐπιτρόπων τοῦ ναοῦ. (Εὑρετήριον Γενικῆς Ἐφορείας ἀριθ. 198—199).

26) Βάθρον μετ' ἐπιγραφῆς:

Σωτηρι καὶ κτι
στη αυτοκρα
τορι Ἀδριανῶ
Ὀλυμπῶ

Ἐδωρήθη ὑπὸ Μαγδαληνῆς χήρας Δημητρίου Γελέκη (Εὑρετήριον Γενικῆς Ἐφορείας ἀριθμὸς 222).

27) Ἐπιτύμβιος κιονίσκος, ἐν ᾧ ἐπιγραφή:

Φιλαγρος Ἀντισχοῦ Φαληρεῦς

Εὑρέθη ἐν Ἀθήναις, ἀντικρὺ τῆς κατοικίας Θ. Δεληγιάννη. Εὑρετήριον Γενικῆς Ἐφορείας ἀριθμὸς 227).

28) Ἐπιτύμβιος κιονίσκος ἐν ᾧ ἐπιγραφή:

Ποσιδεα
Ποσειδῶνιου
ἐκ Μελιτεων
Διογενου
Χαλκιδικου
γυνη

Εὑρέθη ἐνθα καὶ ὁ ὑπ' ἀριθμὸν 27. (Εὑρετήριον Γενικῆς Ἐφορείας ἀριθμὸς 228).

Ευρέθη ἐν ὁδῷ Σοφοκλέους, ἀπέναντι τοῦ γραφείου τῆς «Ἐφημερίδος». (Εὐρετήριον Γενικῆς Ἐφορείας ἀριθ. 232).

33) Ἐπιτύμβιος κιονίσκος, ἐν ᾧ ἐπιγραφή:

Συμφορον
Σωτηριχου
Μιλησια
Ισιγενου
Παιανιως
γυνη

Ευρέθη ἔνθα καὶ τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 32 θάβρον. (Εὐρετήριον Γενικῆς Ἐφορείας ἀριθ. 234).

34) Βάθρον (ὑψ. 0,94 πλ. 0,42 παχ. 0,42) ἐν ᾧ:

Αχιλλεως παις
Στωικος
Θεοξενος
Πατρεις
ΑΛΛΑΓΛΑΝ
κειται νεος

Ευρέθη ἐν ὁδῷ Κολοκοτρώνη, ἐν τῇ οἰκίᾳ Δημητρίου Μπόρσα, ὑφ' οὗ καὶ ἐδωρήθη. (Εὐρετήριον Γενικῆς Ἐφορείας ἀριθ. 235).

35) Κεφαλὴ γυναικεία, μεγέθους ὀλίγον τι μικροτέρου τοῦ φυσικοῦ, καὶ τεμάχιον ἀναγλύφου, (ὑψ. 0,17) ἐν ᾧ γυναικεία μορφή (ἐλλείπουσιν ἡ κεφαλὴ οἱ πόδες καὶ ἡ ἀριστερὰ χεὶρ) ἐνδεδυμένη ποδῆρη χιτῶνα κρατοῦσα διὰ τῆς δεξιᾶς ἐτέραν μορφήν, ἧς σώζεται μόνον ἡ ἀριστερὰ χεὶρ. Ἀμφότερα εἶνε τέχνης κοινῆς ἔργα καὶ εὐρέθησαν, ἐν ἔτει 1880, ἐν ὁδῷ Καλαμιώτου, ἐν τῇ οἰκίᾳ τῶν ἀδελφῶν Μενιδιάτου, ὑφ' ὧν καὶ ἐδωρήθησαν. (Εὐρετήριον Γενικῆς Ἐφορείας ἀριθ. 237—238).

36) Κορμὸς ἀγάλματος παιδὸς ὕψους 60 ἑκατοστῶν περίπου. Ευρέθη ἐν Μεγάροις, ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Ἰωάννου Μαστρανδρίκου καὶ κατασχεθὲν ὑπὸ τοῦ δημάρχου ἐστάλη εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφορείαν. Πρὸς ἀποφυγὴν δὲ δικαστικῶν ἀγώνων ἐστάλη τὸ ἄγαλμα ὑπὸ τῆς Ἐφορείας εἰς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἐταιρίαν, ἧτις ἠγόρασεν αὐτὸ παρὰ τοῦ ἰδιοκτῆτου ἀντὶ δραχμῶν 100 καὶ οὕτω κατέθη-

κεν ἐν τῇ Συλλογῇ αὐτῆς. (Εὐρετήριον Γενικῆς Ἐφορείας ἀριθ. 230^α).

37) Ἐννέα ἄξια λόγου πήλινα ἀγαλμάτια εὐρεθέντα ἐν Τανάγρα ἐν ταῖς ὑπὸ Δ. Γιαγιᾶ ἐνεργηθείσαις ἀνασκαφαῖς, ὧν πέντε γυναικεῖα, ἰστάμενα ὄρθια, καὶ ἐν καθήμενον, κάλλιστον τὴν μορφήν, ἔχον τὴν αὐτὴν στάσιν, ἱματισμὸν καὶ διάθειςιν, ἣν εἶχεν ἡ γνωστὴ Τύχη τοῦ Εὐτυχίδου ἐν Ἀντιοχείᾳ. (Εὐρετήριον Γενικῆς Ἐφορείας ἀριθ. 231).

38) Τὰ ἐν τῷ Μουσεῖῳ Τεγίας (Πιαλί) κείμενα λείψανα ἐκ τῶν ἐν τοῖς ἀετώμασι τοῦ ναοῦ τῆς Ἀλέας Ἀθηνᾶς ἀγαλμάτων, ἧτοι αἱ δύο ἐκεῖναι γνωσταὶ κεφαλαὶ πολεμιστῶν καὶ ἡ κεφαλὴ τοῦ κάπρου. Τούτοις προσετέθη καὶ ἡ παρὰ τῷ εὐρέτῃ Κοτσαρίδῃ ὑπάρχουσα ἡμίσεια κεφαλὴ, ὥστε καὶ αἱ δύο κεφαλαὶ εἶνε ἥδη πλήρεις. Τὰ ἀρχαῖα τῶντα εἶνε δημοσιευμένα ἐν Mittheilungen κτλ. τόμος γ'. σ. 393. πίναξ 14 καὶ 15. (Εὐρετήριον Γενικῆς Ἐφορείας ἀριθ. 232^α. Ἴδε καὶ τὸν ὑπὸ Καββαδία Κατάλογον τοῦ Μουσείου 67—69^ε).

39) Γυναικεῖα κεφαλὴ φυσικοῦ μεγέθους καὶ καλλίστης τέχνης, εὐρεθεῖσα ἐν Λέρνῃ καὶ κατατεθεῖσα προσωρινῶς ἐν τῷ Μουσεῖῳ Ἀργους εἶνε δημοσιευμένη ἐν Mittheilungen κτλ. τομ. Η'. πίν. 10). (Εὐρετήριον Γενικῆς Ἐφορείας ἀριθμὸς 233. Ἴδε καὶ τὸν ὑπὸ Καββαδία Κατάλογον τοῦ Μουσείου ἀριθ. 105).

40) Ἐπιτύμβιος κιονίσκος, ἐν ᾧ ἐπιγραφὴ :

Σκαμανδρος
Σαραπιωνος

Εὐρέθη παρὰ τὴν ὁδὸν Πατησίων, ἐν ὁδῷ Καποδιστρίου, ἀπέναντι οἰκίας Ἰσχομάχου. (Εὐρετήριον Γενικῆς Ἐφορείας ἀριθ. 234^α).

41) Κιονίσκος ἐπιτύμβιος μετ' ἐπιγραφῆς :

Καδμος
Φιλοστρατου
Πτολεμαιευς

Εὐρέθη ὀπισθεν τοῦ Βαρβακείου, ἐν οἰκοπέδῳ Γεωργίου Σταύρου. (Εὐρετήριον Γενικῆς Ἐφορείας ἀριθ. 235^α).

42) Ἐπιτύμβιος κιονίσκος μετ' ἐπιγραφῆς :

Πλουταρχη
(Φ)ιλινου
Μιλησια

Ἡ ἐν τῷ β'. στίχῳ συμπλήρωσις ἐγένετο κατὰ τὴν ἐν ἀριθμῷ 44 ἐπιγραφὴν. Εὐρέθη ἔνθα καὶ ὁ ὑπ' ἀριθμὸν 40 (Εὐρετ. Γενικῆς Ἐφορείας ἀριθμὸς 236^α).

43) Ἐπιτύμβιος κιονίσκος μετ' ἐπιγραφῆς :

Θεοφιλη
Διοκλεους
ἐκ Κηδων
θυγατηρ
Ἀσκληπιαδου

Εὐρέθη πρὸς νότον τοῦ λόφου τῆς Πινυκός. (Εὐρετήριον Γενικῆς Ἐφορείας ἀριθ. 237^α).

44) Ἐπιτύμβιος κιονίσκος μετ' ἐπιγραφῆς :

Πλουταρχη
Φιλινου
Μιλησια

Εὐρέθη κατὰ τὴν Νέαν Ἀγοράν, κατασκευαζομένης ὑπονόμου, ἐν τῇ πρὸς δυσμὰς αὐτῆς ὁδῷ. (Εὐρετήριον Γενικῆς Ἐφορείας ἀριθ. 238^α).

45) Ἐπιτύμβιος κιονίσκος μετ' ἐπιγραφῆς :

Ἀνθεμα
Προκλεους
Πτελεασιου
θυγατηρ
Διονυσιου
Ἀχερδουσιου
γυ[νη]

Εὐρέθη ἐν τοῖς θεμελίοις τῆς ἐν ὁδῷ Ἀμαλίας οἰκίας Στεφάνου Δραγοῦμη, ὑφ' οὗ καὶ ἰδωρήθη τῷ Μουσεῖῳ. (Εὐρετήριον Γενικῆς Ἐφορείας ἀριθ. 240).

46) Κορμὸς ἀγάλματος Ἀπόλλωνος (;) φυσικοῦ μεγέθους, καὶ τέχνης ἀρχαϊκῆς. Τύπος γνωστὸς τοῦ ἐκ Τενέας Ἀπόλλωνος.

Ευρέθη ἐν ταῖς ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς ἐνεργουμέναις ἀνασκαφαῖς ἐν τῷ ἐν Βοιωτίᾳ ἱερῷ τοῦ Πτώου Ἀπόλλωνος. Σωζόμενον ὕψος 0,84. (Εὐρετήριον Γενικῆς Ἐφορείας ἀριθ. 242. Ἴδε καὶ τὸν ὑπὸ Καθεαδία Κατάλογον τοῦ Μουσείου ἀριθ. 11).

47) Κορμὸς μικροῦ ἀγάλματος Ἀπόλλωνος, ἀρχαϊκῆς τέχνης. Εὐρέθη ἐνθα καὶ ὁ ὑπ' ἀριθμὸν 46. (Εὐρετήριον Γενικῆς Ἐφορείας ἀριθμὸς 243).

48) Κεφαλή ἐκ πωρίνου λίθου, ἔχουσα μέγεθος φυσικὸν καὶ εἰκονίζουσα γέροντα πωγωνοφόρον, οὐχὶ θεὸν ἢ ἥρωα ἀλλὰ θνητόν τινα. Τέχνη μεταγενεστέρα. (Εὐρέθη ἐνθα καὶ ὁ ὑπ' ἀριθμὸν 46 κορμὸς. (Εὐρετήριον Γενικῆς Ἐφορείας ἀριθ. 244).

49) Χαλκοῦν ἀγάλματιον Ἀπόλλωνος (ὑψ. 0,12) ἀρχαϊκῆς τέχνης, σωζόμενον μέχρι τῶν σφυρῶν καὶ κάλλιστα διατηρούμενον. Ἐν αὐτῷ εἰκονίζεται ὁ θεὸς γυμνός, ἰστάμενος ὄρθιος καὶ κρατῶν τὸ πάλαι πρῶγμα τι ἐν τῇ δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ (βέλος καὶ τόξον;). Εὐρέθη ἐνθα καὶ ὁ ὑπ' ἀριθμὸν 46 κορμὸς. (Εὐρετήριον Γενικῆς Ἐφορείας ἀριθ. 245).

50) Χαλκῆ λαβὴ κατόπτρου παριστώσα γυμνὸν ἄνδρα (ὑψ. 0,20), ὅστις ἐκράτει διὰ τῶν ἀνατεταμένων χειρῶν τὸ κατόπτρον. Τέχνη ἀρχαϊκὴ διατήρησις καλλίστη. Εὐρέθη ἐνθα καὶ ὁ ἀνωτέρω ὑπ' ἀριθμὸν 46 κορμὸς. Εὐρετήριον Γενικῆς Ἐφορείας ἀριθ. 246).

51) Δύο χαλκαῖ λαβαὶ μεγάλου λέβητος, παριστώσαι κάλλιστα διατηρουμένας Ἀρπυίας, ἀναπεπταμένας ἐχούσας τὰς πτέρυγας. Μ. 0,16 καὶ 0,12. Εὐρέθησαν ἐνθα καὶ ὁ ἀνωτέρω ὑπ' ἀριθμὸν 46 κορμὸς. (Εὐρετήριον Γενικῆς Ἐφορείας ἀριθ. 247).

52) Τρεῖς χαλκοῦ λέοντες (μ. 0,16. 0,11. 0,09) καλλίστης ἀρχαϊκῆς τέχνης καὶ κάλλιστα διατηρούμενοι. Εὐρέθησαν ἐνθα καὶ ὁ ἀνωτέρω ὑπ' ἀριθμὸν 46 κορμὸς. (Εὐρετήριον Γενικῆς Ἐφορείας ἀριθ. 248).

53) Μικρὸς χαλκοῦς πολεμιστῆς (ὑψ. 0,10) ἀρχαϊκῆς τέχνης, ἰστάμενος ὄρθιος, φέρων περικεφαλαίαν καὶ κνημῖδας, καὶ κρατῶν ἐν τῇ ἀριστερᾷ ἀσπίδα, ἐν ᾗ διὰ τῆς δεξιᾶς ἐκράτει δόρυ. Εὐρέθη ἐνθα καὶ ὁ ἀνωτέρω ὑπ' ἀριθμὸν 46 κορμὸς. (Εὐρετήριον Γενικῆς Ἐφορείας ἀριθ. 249).

34) Χαλκοῦς ἐνεπίγραφος λίθος, θάβρα χαλκῶν ἀγαλματίων ἐνεπίγραφα, καὶ ἄλλα ἥττονος λόγου ἀρχαῖα εὐρεθέντα ἅπαντα ἐν ταῖς ἀνωτέρω, ὑπ' ἀριθμὸν 46, ἀνασκαφαῖς.

35) Κεφαλὴ πωγωνοφόρος μεγέθους μικρόν τι ὑπερφυσικοῦ, ἣς τὸ πρόσωπον ἐντελῶς σχεδὸν ἀποκεκρουσμένον. Εὐρέθη παρὰ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ὑπαπαντῆς, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Π. Δράκαρη. (Εὐρετήριον Γενικῆς Ἐφορείας ἀριθ. 251).

36) Ἀνάγλυφον μικρόν (ὑψ. 0,23 πλ. 0,13 παχ. 0,03—0,05), ἐν ᾧ γυμνὸς κατ' ἐνώπιον εἰκονισμένος Ἡρακλῆς, κρατῶν ἐν μὲν τῇ ἀριστερᾷ ρόπαλον, ἐφ' οὗ λεοντῆ μετ' ἠνωρθωμένης τῆς οὐρᾶς, ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ στρογγύλον τι πρᾶγμα. Εὐρέθη ἐν Καστορίᾳ τῆς Μακεδονίας καὶ ἐδωρήθη τῷ Μουσεῖῳ ὑπὸ Βασιλείου Ναοῦμ Ὀρολογοπούλου. (Εὐρετήριον Γενικῆς Ἐφορείας ἀριθ. 252).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ἀνασκαφαὶ καὶ εὐρήματα

1) Ἀνασκαφαὶ ἐν Ἐπιδαύρῳ.

Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἔτους 1885 ἐνηργοῦντο δαπάναις τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρίας ἀνασκαφαὶ τὸ εἴ ἤδη ἔτος, ἐν τῷ ἐν Ἐπιδαυρίᾳ ἱερῷ τοῦ Ἀσκληπιοῦ ὑπὸ τοῦ τέως ἐφόρου Π. Καθβασίου, οὗτινος μετακληθέντος κατὰ μῆνα Μάιον εἰς Ἀθήνας, ἵνα ἀναλάβῃ τὴν διεύθυνσιν τῆς Γενικῆς Ἐφορείας (ἴδ. σ. 2) διεκόπησαν αὐταί. Κύριον εὔρημα τῶν ἐργασιῶν τούτων εἶνε ἡ ἐν Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι (1886 σ. 145 ἀριθ. 103) δημοσιευθεῖσα μεγάλη ἐπιγραφή, ἐν ἣ ἀναγράφονται αἱ δαπάναι τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀσκληπιοῦ.

2) Ἀνασκαφαὶ ἐν τῇ Ἀκροπόλει.

Πλὴν τῶν ἀπὸ τῶν πρώτων μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἑλλάδος γενομένων ἐν τῇ Ἀκροπόλει τῆδε κακῆσι σκαφικῶν ἐργασιῶν καὶ ἐρευνῶν, ἀνασκαφαὶ ἐγένοντο κυρίως, δαπάναις τῆς Ἀρ-

χαιολογικῆς Ἑταιρίας, ἐν ἔτει 1882 πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Παρθενῶνος, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ τέως Γενικοῦ Ἐφόρου Π. Εὐστρατιάδου καὶ ἐν ἔτει 1884 βορειοανατολικῶς τῶν Προπυλαίων ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Σταματάκη. Ἄλλ' ἐν οὐδεμιᾷ τῶν περιπτώσεων τούτων ἐξετάθησαν αἱ ἔρευναι μέχρι τοῦ βράχου τῆς Ἀκροπόλεως, ἀλλ' ἐπροχώρησαν μόνον μέχρι θάβους τινος, μέχρι σημείου δηλ. ὑπὸ τὸ ὅποιον ἐπιστεύετο ὅτι δὲν θὰ ὑπῆρχον εὐρήματα· αὐτὸ τοῦτο ἐγένετο καὶ ἐν ἀποπειρατικαῖς σκαφαῖς ἐνεργηθείσαις ὑπὸ τῆς ἐνταῦθα Γαλλικῆς Σχολῆς, βορειοδυτικῶς τοῦ Ἐρέχθειου.

Ἀποφασίσαντος καὶ πάλιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας τῇ εἰσηγήσει τοῦ ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ κ. Στ. Δραγούμη, νὰ θέσῃ εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Γενικῆς Ἐφορείας τὸ ἀναγκαῖον χρηματικὸν ποσὸν πρὸς ἀνασκαφὴν τῆς ὅλης Ἀκροπόλεως, ἠρξάμην τῶν ἐργασιῶν τούτων τῇ 11 Νοεμβρίου. Ἐπιθυμῶν δὲ ἵνα συστηματικῶς προβαίνωσιν αἱ ἀνασκαφαὶ αὗται καὶ αἱ σχετιζόμεναι πρὸς αὐτάς λοιπαὶ ἐργασίαι ἐθέμην ἐμαυτῷ τάδε ὡς γνώμονα: α') αἱ ἀνασκαφαὶ δέον νὰ προβαίνωσι μέχρις αὐτῆς τῆς ἐπιφανείας τοῦ βράχου β') ἀφ' οὗ ἀποκαλυφθῇ καὶ σχεδιασθῇ ἢ φωτογραφηθῇ ὁ βράχος, δέον νὰ γίνηται ἐπίχωσις τοῦ ἀνασκαφέντος μέρους ριπτομένων αὐθις ἐπ' αὐτοῦ χωμάτων κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε διὰ τῆς ἐπιχώσεως ταύτης νὰ κατασκευάληται τὸ ἔδαφος τῆς Ἀκροπόλεως, ὅσον ἔνεστι τοιοῦτον, οἷον ἦτο κατὰ τὴν ε' ἑκατονταετηρίδα γ') νὰ ἐξετασθῶσιν οἱ ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως ἐν σωροῖς τῆδε κακίσει κείμενοι λίθοι, καὶ οἱ μὲν ἐντελῶς ἀχρηστοὶ νὰ ταφῶσιν ὑπὸ τὸ ἔδαφος, νὰ χρησιμεύωσι δηλ. εἰς τὰς γινόμενας ἐπιχώσεις, οἱ δὲ ἀξίαν τινα ὀπωσθήποτε ἔχοντες νὰ τοποθετηθῶσι καταλλήλως· ἔτι δὲ νὰ ἐξερευθῶσι οἱ λίθοι οἱ ἀνήκοιτες εἰς τὰ διάφορα οἰκοδομήματα, οἷον εἰς τὸ Ἐρέχθειον, τὸν Παρθενῶνα, τὰ Προπύλαια κτλ. καὶ νὰ τοποθετηθῶσι π.λησίον τῶν οἰκοδομημάτων τούτων, νὰ ἀπομακρυνθῶσι δὲ ἀφ' ἑκάστου αὐτῶν, ὅσοι δὲν ἀνήκουσιν εἰς αὐτὸ.

Ἐπειδὴ δὲ διὰ τὰς τεχνικὰς ἐργασίας καὶ ἰδίως διὰ τὴν σύνταξιν τῶν σχεδιασμάτων εἶχον ἀνάγκη συνεργασίας ἀρχιτέκτονος, ἐγκρίναντος τοῦ Ὑπουργείου, ἀπετάθη ἐν εἰς τὸν Γουλιέλμον Δαῖρφελδ,

ὅστις προθύμως ἀπεδέξατο τὴν συνεργασίαν ταύτην, ἀγόμενος θε-
βαίως ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας τοῦ νὰ συμβάληται καὶ αὐτὸς εἰς τὴν
ἐπιτέλεισιν ἔργου τοσοῦτον σπουδαίου. Βραδύτερον, ἀπελθόντος τοῦ
Δαϊρφέλδ εἰς Βερολίον, προσελήφθη ὡς Ἀρχιτέκτων ὁ Γ. Καθερώ.

Ὑπὸ τοιοῦτους ὄρους ἤρξαντο αἱ ἀνασκευαὶ παρὰ τὸ θόρειον
τεῖχος τῆς Ἀκροπόλεως, οὐχὶ εἰς μεγάλην ἀπόστασιν ἀπὸ τῶν
Προπυλαίων, τὴν αὐτὴν ἀκολουθοῦσαι μέχρι τέλους τοῦ ἔτους διευ-
θυσιν, ἤτοι τὴν πρὸς τὸ Ἐρέχθειον. Ἀποτέλεσμα δ' αὐτῶν ἦτο
κατὰ τὸ βραχὺ μέχρι τέλους τοῦ ἔτους διάστημα, ἡ ἀποκάλυψις
διαφόρων τειχιῶν κατὰ τὸν κυκλώπειον τρόπον τῶν ἐν Τίρουθι
καὶ ἐν Μυκῆναις κατεσκευασμένων, ἅτινα θεβαίως εἶνε λείψανα
οἰκημάτων τῶν κατὰ τοὺς πελασγικούς χρόνους κατοικούντων τὴν
Ἀκρόπολιν. Εὐρήματα δὲ ἐγένοντο πολλὰ σχετικῶς, ἰδίως χαλκᾶ
καὶ πήλινα. Περί τούτων ἔγραψα ἐν Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδ
(1886 σ. 73) τάδε:

» Ἄμα τῇ ἐνάρξει τῶν ἐργασιῶν, ἀφ' οὗ οἱ σκαφεῖς προέβησαν
εἰς βάθος ἐνὸς περίπου μέτρου ὑπὸ τὸ σημερινὸν ἔδαφος, ἀπεκαλύ-
φθη στρώμα ἀρχαίου μεταγενεστέρου οἰκοδομήματος, ἐξ ὀπτῶν
πλίνθων καὶ ἀσβέστου συγκείμενον. Ὑπὸ τὸ στρώμα δὲ ταῦτο, εἰς
βάθος ἐνὸς περίπου μέτρου, ἐγένοντο καθ' ἑκάστην σχεδὸν εὐρή-
ματα ἀρχαϊκῆς ἅπαντα τέχνης, οἷον χαλκᾶ καὶ πήλινα εἰδώλια,
τεμάχια ἀγγείων, ἐπιγραφῶν κτλ. Τῶν εὐρημάτων τούτων ἀξιο-
λογώτερα εἶναι α) γυνικεῖον χαλκοῦν ἀγαλμάτιον (ὑψ. 0,18),
ὅλως σῶον, ἐνδεδυμένον ποδήρη χιτῶνα, οὐ ἀνέχει τὸ κράσπεδον
διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς, καὶ ἔχον τὴν δεξιὰν προτεταμένην ἀπὸ
τοῦ ἀγκῶνος, δι' ἧς θὰ ἐκράτει πρᾶγμα τι. β) Τεμάχια πήλινων
κεχρωματισμένων ἀναγλύφων καὶ γ) πολλὰ πήλινα, κεχρωματι-
σμένα καὶ ταῦτα, εἰδώλια, παριστῶντα γυναῖκα φέρουσαν πόλον
ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ καθημένην ἐπὶ θρόνου ἔχοντα δηλ. τὸν γνω-
στὸν ἐκεῖνον τύπον, ὃν ἀποδίδουσί τινες εἰς τὸ ἐν Ἀκροπόλει ξόανον
τῆς Ἀθηνᾶς. Σπουδαιότατον ὅμως διὰ τὴν ἱστορίαν τῆς Γραφικῆς
εὐρημα εἶναι γραπτὸς πίναξ ἐξ ὀπτῆς γῆς, ἔχων πλάτος 0,52,
σωζόμενον ὕψος 0,39 καὶ πάχος 0,06. Ἐν αὐτῷ εἰκονίζεται ὀπλί-
της φέρων πανοπλίαν καὶ ἔχων στάσιν ὀρμώντος καὶ οἰονεὶ ἐπι-

τιθεμένου κατὰ πολεμίου, καὶ τὰ σκέλη διεστηκότα. Σώζεται δὲ ἐν αὐτῷ καὶ ἐπιγραφή ἀρχαϊκῆ: καλός: καὶ γράμματά τινα ἐκ τοῦ κυρίου ὀνόματος τοῦ εἰκονιζομένου. Δὲν ἀπετέλει δὲ μέρος ὅλου τινός, ἀλλ' εἶναι αὐτοτελής, διότι ἔχει γεγραμμένας διπλᾶς ταινίας, ἀποτελούσας τετραγωνικὸν περιθώριον ἐν ᾧ περικλείεται ἡ μορφή.

Ἐπίσης σπουδαῖον διὰ τὴν ἱστορίαν τῆς Πλαστικῆς εἶναι εὐρημα ἀνάγον ἡμᾶς εἰς τοὺς προελληνικοὺς αὐτῆς χρόνους. Εἰςθάθος δηλ. δύο ἡμισυ μέτρων ὑπὸ τὸ σημερινὸν ἔδαφος, ὑπὸ στῶμα ἐκ λατύπης πωρίνου οἰκοδομήματος, ἐν ᾧ εὐρέθησαν πολλὰ χαλκᾶ καὶ πήλινα πράγματα, εὐρέθη ἀνθρωπίνη φυσικοῦ μεγέθους κεφαλή, ἐπὶ πωρίνου μαλακοῦ λίθου κεχαραγμένη, ἔχουσα πώγωνα καὶ πλαστικῶς δεθλωμένον μύστακα, καὶ διατηροῦσα εἰσέτι ἱκανὰ ἔχνη χρωματισμοῦ. Κατὰ τὴν ὅλην μορφήν ὁμοιάζει ἐν γένει ταῖς ἐν Μυκῆναις εὐρεθείσαις προσωπίσιν, ἔχει ὅμως τὸ περιγγραμμά πολὺ περισσότερον ἀτελὲς καὶ θάρβαρον, τοιοῦτον, οἷον ἐδύνατο νὰ χαραῖξη ἀνθρωπίνη χεὶρ μόνον ἐν τῇ νηπιωδεστάτῃ ἐποχῇ τῆς τέχνης».

Αἱ ἐργασίαι δὲν προὔχωρησαν ἐπὶ πολὺ, καθ' ἕσον μόνον 8 ἄνδρες εἰργάζοντο καθ' ἑκάστην.

II. ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ.

3) Ἀνασκαφαὶ παρὰ τὸν Ἄρειον Πάγον.

ὑπὸ τῆς Γενικῆς Ἐφορείας, δαπάναις τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ἐνηργήθη κατὰ μῆνα Ἰούλιον μικρὰ ἀνασκαφὴ παρὰ τὸν θράχον τοῦ Ἀρείου Πάγου πρὸς ἀποκάλυψιν τοῦ δαπέδου τοῦ ἐκεῖ κατερειπωμένου ναοῦ, τοῦ κατὰ τὴν παράδοσιν ναοῦ Διονυσίου τοῦ Ἀρειοπαγίτου. Διὰ τῆς ἐργασίας ταύτης ἀπεκαλύφθη ὁλόκληρον τὸ ἔδαφος τοῦ ναοῦ καὶ εὐρέθησαν τεμάχιον ἐλληνικοῦ ἀναγλύφου, ἐν ᾧ ὁ ἄκρος πους ἀνδρὸς καὶ κορμὸς στηλῆς (3), βυζαντινὸν κιονόκρανον καὶ τρία ἰωνικὰ κιονόκρανα, ὧν τὰ δύο προέρχονται ἐξ οἰκοδομήματος τῶν καλῶν ἐλληνικῶν χρόνων. Τὰ κιονόκρανα ταῦτα ἦσαν ἐντετειχισμένα ἐν τῷ τοίχῳ τοῦ ναοῦ.

Ἄπεκαλύφθησαν δὲ καὶ πολλοὶ χριστιανικοὶ τάφοι πλήρεις ὀστέων, ἐν οἷς οὐδὲν ἕτερον εὗρέθη εἰμὴ τεμάχια υελίνων κεχρωματισμένων ἀγγείων. Προέβη δὲ ἡ ἀνασκαφὴ καὶ πέραν τῆς εἰσόδου τοῦ ναοῦ, ἔνθα ἀπεκαλύφθη μέρος ἀρχαίου ἑλληνικοῦ τοίχου, ὅστις ἀποτελεῖ θεσβαίως συνέχειαν τοῦ τοίχου ἐκείνου, οὐτινες σώζονται λείψανα ὑπὲρ τὴν πρὸς βορρᾶν τοῦ ναοῦ κατωφύρειαν. Τὸ ἀρχαῖον τοῦτο οἰκοδόμημα θέλει ἀνασκαφῆ ὀλόκληρον ἐν καιρῷ εὐθέτω.

4). Διάφοροι ἀνασκαφαὶ ἐν Ἀθήναις.

Κατὰ μῆνα Αὐγούστον ἐγένοντο ὑπὸ τῆς Γενικῆς Ἐφορείας σκαφικαὶ ἐργασίαι ἐν τῇ ὑπὸ τὴν ἀρκτικὴν πλευρᾶν τῆς Ἀκροπόλεως οἰκίᾳ τῶν κληρονόμων Βαρύκα. Ἐν ταῖς ἐργασίαις ταύταις εὗρέθη τὸ ἐν σελ. 16 ὑπ' ἀριθ. 24 ἀνάγλυφον καὶ πολλὰ ἕτερα τεμάχια, γλυπτικὰ τε καὶ ἐπιγραφικὰ, ἀνερχόμενα ἐν ὄλῳ εἰς δεκατέσσαρα τὸν ἀριθμὸν. (Εὐρετήριον Γενικῆς Ἐφορείας ἀριθ. 201-214). Τὰ εὐρήματα ταῦτα δωρηθέντα ὑπὸ τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, εἰς οὗ τὴν κυριότητα περιῆλθε διὰ διαθήκης ἡ μνημονευθεῖσα οἰκία, κατετέθησαν ἐν τῷ Μουσεῖῳ.

Ἐτερι ἀνασκαφαὶ ἐγένοντο κατὰ τὸν αὐτὸν μῆνα ἐν τῇ θέσει «Χαροστέρνες», ἐν κτήματι τῆς Ἐλισσάβετ χήρας Δ. Τσίγκρη. Διὰ τῶν ἀνασκαφῶν τούτων ἀπεκαλύφθησαν πολλοὶ τάφοι εὐρήματα ὅμως ἐγένοντο ὀλίγα καὶ ἀνάξια λόγου.

Κατὰ μῆνα δὲ Ἰούλιον ἐνηργήθη ἀνασκαφὴ τάφων ὑπὸ τοῦ Ἰ. Πασαλῆ ἀδείας τοῦ Ὑπουργείου, ἐν τινι ἰδιωτικῷ ἀγρῷ κειμένῳ κατὰ τὰ δημοτικὰ σφαγεῖα. Ἐν τῇ ἐργασίᾳ ταύτῃ ἀπεκαλύφθησαν ἀρκετοὶ τάφοι, εὐρήματα ὅμως ἐγένοντο πολὺ ὀλίγα καὶ ἀνάξια λόγου.

Ἐ) Ἀνασκαφαὶ ἐν Πτώφ Βοιωτίας.

Ἐπὶ τῆς ἐνταῦθα Γαλλικῆς Σχολῆς ἐνηργήθησαν ἀνασκαφαὶ διὰ τοῦ ἐκ τῶν ἐταίρων αὐτῆς κ. Holleaux, ἐπιστατοῦντος τοῦ Ἐπ. Κορομάντσου, ἐν Πτώφ τῆς Βοιωτίας πρὸς ἀποκάλυψιν τοῦ ἱεροῦ.

τοῦ Πτώου Ἀπόλλωνος. Ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς ταύταις εὐρέθησαν τὰ ἐν σελ. 14 ὑπ' ἀριθ. 12—17 γλυπτὰ· ἐγένοντο δὲ καὶ ἄλλα εὐρήματα, ἅτινα ἤττονος λόγου ἄξια ὄντα δὲν ἐκομίσθησαν ἐνταῦθα, ἀλλὰ μετηνέχθησαν εἰς τὴν πλησίον τοῦ χώρου τῶν ἀνασκαφῶν κειμένην ἱεράν Μοῆν τῆς Πελαγίας καὶ κατατεθέντα ἐν καταλλήλῳ δωματίῳ παρεδόθησαν διὰ διπλοῦ πρωτοκόλλου εἰς τὸν ἡγούμενον τῆς Μοῆς, ὅστις διωρίσθη ὑπὸ τοῦ Ἰπουργείου ἐπιτηρητῆς τῆς Συλλογῆς ταύτης. Ἀπεκαλύφθη δὲ καὶ ὀλόκληρος ὁ ναὸς τοῦ Ἀπόλλωνος, ναὸς δωρικός περιπτερος ἄνευ ὀπισθοδόμου.

Αἱ ἐργασίαι διεκόπησαν κατὰ μῆνα Ἰούνιον καὶ ἐπανελήφθησαν κατὰ μῆνα Ὀκτώβριον ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ ἐφόρου Β. Στάη. Ἐν τῇ δευτέρᾳ ταύτῃ περιόδῳ εὐρέθησαν τὰ ἐν σελ. 21 ἀριθ. 46-54 εὐρήματα.

6) Ἀνασκαφαὶ ἐν Δήλῳ.

Ἰπὸ τῆς αὐτῆς Γαλλικῆς σχολῆς ἐπανελήφθησαν αἱ ἐν Δήλῳ πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἐνεργούμεναι ἀνασκαφαί. Αἱ ἐργασίαι αὗται διήρκεσαν δύο μόνον μῆνας, Ἰούλιον καὶ Αὐγούστον· ἐγένοντο δὲ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κληρονομοῦ κ. Th. Homolle, ἐποπτεύοντος τοῦ ἐφόρου Β. Λεονάρδου καὶ τοῦ ἐφόρου τῆς ἐν Σύρῳ Συλλογῆς Α. Βλαστοῦ. Ἐν αὐταῖς ἀπεκαλύφθη ἄγνωστος ναὸς δωρικῶν ρυθμοῦ καὶ εὐρέθησαν α') μέγα ἀναθηματικὸν ἀνάγλυφον, ἐν ᾧ τρεῖς ἀποκεκρουσμένα μορφαί· β') ἐπιγραφὴ ἀγωνιστικὴ ἐν ἣ πολλὰ ὀνόματα δραματικῶν ποιητῶν· γ') ψηφίσματα στεφανωτικά· δ') ταμιακαὶ καταγραφαί, ὧν τὸ περιεχόμενον εἶναι κατάλογος ἀναθημάτων, λογαριασμὸς ἐπισκευῶν μισθώσεων, ἐνοικίων κτλ. ε') δέκα περίπου κοινοὶ ἀμφορεῖς, μικρὰ ἀγαλμάτια καὶ τινα νομίσματα, ὧν ἐν ἀργυροῦν ἔχον κεφαλὴν Ἀπόλλωνος καὶ γλαῦκα· ς') ἀρχαῖκόν ἀκέφαλον ἀγάλμα· Ἀπόλλωνος παρεμπερὲς τοῖς ἐν Τενεῶν, ἐν Ὀρχομενῶν, ἐν Θήρᾳ καὶ ἀλλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος εὐρεθεῖσι· ζ') κεφαλὴ Διονύσου (;) κάλλιστα διατηρουμένη· η') τριγωνικὸν βᾶθρον ἔχον ἐν τῇ μιᾷ τῶνγωνίων ἀνάγλυφον κεφαλὴν κριοῦ καὶ ἐν τῇ ἐτέρᾳ κεφαλὴν Μεδούσης· σῴζεται δὲ

ἐν αὐτῷ καὶ ἀρχαϊκῇ βουστροφηδὸν γεγραμμένη ἐπιγραφή δη-
λουσα τὸν ποιήσαντα Νάξιον τεχνίτην. Ἐπὶ τῆς ἀνω δ' ἐπιφα-
νείας σώζονται καὶ οἱ δι' ὀλοκλήρων τῶν πελμάτων ἐπὶ τοῦ ἐδά-
φους στηριζόμενοι πόδες τοῦ ἀγάλματος.

Ἄπαντα δὲ τὰ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο γενόμενα εὐρήματα περι-
συνήχθησαν εἰς τὸ ἐν Δ' ἡλῶ Φυλακεῖον ὑπὸ τοῦ ἐπιτηροῦντος τε-
λευταῖον τὰς ἀνασκαφὰς Α. Βλαστοῦ καὶ κατεγράφησαν ὑπ' αὐ-
τοῦ ἐν καταλόγῳ. Μόνον ἡ κεφαλὴ Διονύσου (;) ἐκομίσθη ἐν-
ταῦθα. (Ἴδε σελ. 18 ἀριθ. 31).

2) Ἀνασκαφαὶ ἐν Τανάγρα.

ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Ἐπ. Κορομάντσου ἐνηργήθησαν ἀνα-
σκαφαὶ τάφων ἐν Τανάγρα, ἀδεία τοῦ Ὑπουργείου, ὑπὸ Δ. Για-
γιᾶ. Ἐν ταύταις εὐρέθησαν εἴκοσι καὶ ὀκτὼ ἐνεπίγραφοι κιονί-
σκοι καὶ πολλὰ πῆλινα εἰδῶλια, ὧν τὰ σπουδαιότερα ἐννέα τὸν
ἀριθμὸν, κατετέθησαν ἐν τῷ Ἐθνικῷ Μουσεῖῳ. (Ἴδε σ. 20 ἀριθ. 37).
Τὰ λοιπὰ ἤττονος λόγου ἀξία ὄντα, κατελείφθησαν τῷ ἰδίαις δα-
πάναις ἐνεργήσαντι τὰς ἀνασκαφὰς.

3) Ἀνασκαφαὶ ἐν Ἐρετρείᾳ.

Εἰς τοὺς Δ. Μπέλλον καὶ Νοστράκην ἐδόθη παρὰ τοῦ Ὑπουρ-
γείου ἀδεία νὰ ἐνεργήσωσιν ἀνασκαφὰς ἐν ἰδιωτικοῖς κτήμασιν ἐν
Ἐρετρείᾳ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ ἐφόρου Χ. Τσουντα. Αἱ ἀνασκα-
φαὶ αὗται ἤρξαντο τῇ 14 Νοεμβρίου· ἤνεγκον δὲ εἰς φῶς α')
λήκυθον τῶν παιδικῶν ἔχουσαν τέσσαρας μορφὰς ἐρυθρᾶς· β') κα-
λαθίσκον πλεκτὸν ἐκ φυτῶν περιέχοντα χαλκοῦν κοινὸν κάτο-
πτρον, πυξίδα ξυλίνην καὶ κτέναν· γ') κάτοπτρον χαλκοῦν δύο
ἔχον πώματα, ἐφ' ἑκατέρου τῶν ὁποίων ἦτο προσκεκολλημένος δι-
σκος. «Ὁ μὲν ἐξ αὐτῶν ἔχει παράστασιν ἀνάγλυπτον δι' ἐμπαι-
στικῷ τρόπῳ ἐκ δύο μορφῶν, τῆς μὲν ἀνδρικῆς κρατούσης θύρσον,
τῆς δὲ γυναικείας, ὀπίσω τῆς ὁποίας ὑπάρχει ἄλλος θύρσος ἀνα-
κεκλιμένος πρὸς βράχον καὶ μορφαὶ αὗται ἀσπάζονται ἀλλήλας

ἔρωτικῶς. Ὁ ἕτερος δίσκος ἔχει ἀνάγλυπτον παράστασιν ἐπίσης ἐκ δύο μορφῶν, ὧν ἡ μία, ἴσως περωτὴ καὶ γυναικεία, βαστάζει τὴν ἑτέραν, οὖσαν νεανικὴν, ἐπὶ τῶν γονάτων». Διάμετρος τοῦ κατόπτρου 0,182, τῶν πωμάτων 0,145 καὶ τῶν ἐχόντων τὰς παραστάσεις δίσκων 0,09. Ἐν ταῖς αὐταῖς ἀνασκαφαῖς εὐρέθησαν ἔτι φύλλα χρυσοῦ ὑπὲρ τὰ τεσσαράκοντα, μικρὸς σωλὴν (μ. 0,03), ἐπίσης χρυσοῦς, ἐκ τινος κοσμήματος, τέσσαρες οἰνοχοαὶ πῆλιναι (ὑψ. 0,13 καὶ 0,09) μελαναὶ μετὰ μορφῶν λευκῶν τὸ πλεῖστον καὶ μαρμάρινος λέων ἔχων μῆκος 1,10, τέχνης μετρίας, ἑλλιπτικῆς τοὺς πόδας καὶ τὴν οὐράν.

[Ἐξ ἀναφορῶν τοῦ ἐφόρου X. Τσοῦντα].

9) Διάφορα εὐρήματα.

Κατασκευαζομένης δημοσίας ὁδοῦ ἐξ Ἀμφίσσης εἰς Ἀράχωβαν, ἀνεκαλύφθησαν παρὰ τοὺς Δελφοὺς ἀρχαῖοι τάφοι, οἵτινες ἐσυλήθησαν ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων. Κατὰ διαταγὴν τοῦ Ὑπουργείου μετέβη ἐκεῖσε ὁ γυμνασιάρχης Ἀμφίσσης, ἵνα ἐνεργήσῃ κατὰ σχεῖσιν τῶν εὐρημάτων καὶ κατέσχευεν ὄντως τινά, ἃ παρέδωκε τῷ ἐν Δελφοῖς φύλακι, ἀλλ' ὄλως ἀσήμαντα.

Παρὰ τὴν Χαλκίδα, ἐν κατασκευαζομένῃ δημοσίᾳ ὁδῷ, εὐρέθη τριγωνικὸν θάβρον ἀγάλματος, ἐν ᾧ σώζεται ἀρχαϊκὴ βουστροφηδὸν γεγραμμένη ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή. Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ δὲ τῆς μετὰ τὴν Χαλκίδος καὶ Ἐηροχωρίου εὐρέθη ὑπὸ χωρικῶν ἀκέφαλον ἄγαλμα γυναικὸς φυσικοῦ μεγέθους ρωμαϊκῶν χρόνων, ὅπερ οἱ εὐρόντες ἔθραυσαν εἰς δύο τεμάχια ἐλπίζοντες, ὅτι ἐνεκρύπτετο ἐν αὐτῷ θησαυρός (!). Ἐν τῷ αὐτῷ χωρίῳ εὐρέθη καὶ ἐπιτυμβία (;) μαρμαρινὴ πλάξ, ἔχουσα ἄνω μὲν δυσανάγνωστον ἐπιγραφὴν, ὡς ἀναφέρει ἐν ἐκθέσει του ὁ γυμνασιάρχης Χαλκίδος, ἐν τῷ μέσῳ δὲ Κλεόνικος Φειδίου. Ἄπαντα τὰ εὐρήματα ταῦτα ἐκομίσθησαν εἰς Χαλκίδα καὶ παρεδόθησαν τῷ δημάρχῳ.

Παρὰ τὴν ἀρχαίαν *Maratían* ἀνεκαλύφθη ἐν κατασκευαζομένῃ δημοσίᾳ ὁδῷ ἀρχαῖος τάφος, ἐκ μεγάλων μαρμαρινῶν πλακῶν ἀποτελούμενος, ὅστις ἐσυλήθη ὑπὸ τοῦ ἐργολάβου καὶ τῶν

ἐργατῶν. Ἐνεργηθείσης κατασχέσεως ἐν τῇ οἰκίᾳ τούτων εὐρέθη μόνον χαλκοῦν ἐνώτιον ὄλως ἄχρηστον, ὅπερ ἀπεστάλη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον. Ἔχει δὲ ὁ τάφος οὗτος καὶ εἰς τὰς τέσσαρας αὐτοῦ πλευρὰς ἐπιγραφάς, ὧν ἐστάλη μὲν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἀντίγραφον, ἀλλὰ τοιοῦτον, ὥστε δὲν δύναται τις νὰ ἀναγνώσῃ ἐν αὐτῷ βέλαιόν τι εἰμὴ μόνον κύρια τινὰ ὀνόματα.

Ἐν *Δομοκῷ* εὐρέθη, κατ' ἀναφορὰν τοῦ δημαστυνόμου καὶ παρεδόθη τῷ δημαρχικῷ παρέδρῳ μεγάλη ἐπιτυμβία πλάξ, ἔχουσα ἐπιγραφὴν καὶ ἀνάγλυφον παρὰστασιν.

Ἐν ταῖς ἐν σελ. 15 ἀριθμὸς 20 μνημονευομέναις ἀνασκαφαῖς τάφων ἐν *Ἐρετρείᾳ*, πλὴν τῶν κατόπτρων καὶ ἀγγείων, εὐρέθη πρὸς τούτοις ἐπιτάφιον ἐνεπίγραφον ἀνάγλυφον, εἰκονίζον δύο μορφάς, ὧν ἡ μία κρατεῖ εἰς τὰς ἀγκάλας βρέφος. Τὸ ἀνάγλυφον τοῦτο, κατασχεθὲν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀνθυπασπιστοῦ κ. Οἰκονομοπούλου, παρεδόθη εἰς τὸν δημοτικὸν παρέδρον τοῦ χωρίου (ἀναφορὰ δημάρχου Ψαριανῶν καὶ ἀνθυπασπιστοῦ Οἰκονομοπούλου).

Ἐν *Ἀταλάντῃ* εὐρέθησαν δύο λίθοι περιφεροῦς θάβρου, ἔχοντος ἐπιγραφὴν, δηλοῦσαν πρὸς τοῖς ἄλλοις τὰ ὀνόματα δύο Θηβαίων τεχνιτῶν (ἀναφορὰ ἐφόρου ἀρχαιοτήτων Λοκρίδος Π. Κανακᾶ).

Ἐν *Μεγάρῳ* εὐρέθησαν ὑπὸ τοῦ Ἰω. Φ. Νικόλα ἐργαζομένου ἐν τῷ ἀγρῷ του, δύο ἀκέφαλα γυναικεῖα ἀγάλματα ῥωμαϊκῶν χρόνων καὶ φυσικοῦ μεγέθους. Τὰ ἀγάλματα ταῦτα μετεκόμισεν ὁ εὐρὼν εἰς τὴν οἰκίαν του, ἀφοῦ πρότερον ἐδήλωσεν αὐτὰ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρχαιολογικοῦ νόμου. (Ἀναφορὰ ἐπάρχου Μεγαρίδος).

Ἐν *Καρδίτῃ* τῆς Θεσσαλίας ἀνεκαλύφθη ἀρχαῖος τάφος, ἐφ' οὗ ἐπιτύμβιος ἐνεπίγραφος λίθος, ἔχων καὶ ἀνάγλυφον εἰκονίζον τὸν θανόντα καὶ παρ' αὐτῷ δύο ἰκέτας. Διετάχθησαν τὰ δέοντα περὶ ἐξασφαλίσεως αὐτοῦ. (ἀναφορὰ ἐπάρχου Καρδίτσης).

Ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Μεγολοπόλεως, κατασκευαζομένης δημοσίας ὁδοῦ, ἀνευρέθη θάβρον, ἐν ᾧ ἐπιγραφὴ ἀναθηματικὴ εἰς «Μ. Τάδιον Σπεδιανόν, τὰ τε ἄλλα πολιτευσάμενον φιλοτίμως καὶ ἀγωνοθετήσαντα τῶν Λικαίων καὶ Καισαρίων κλπ.» (ἀναφορὰ ἐπάρχου Μεγολοπόλεως).

Ἐν *Σπάρτῃ* εὐρέθη ἀνάγλυφον ἐξόχου καλλονῆς, εἰκονίζον ἄν-

δρα κρατοῦντα λύραν καὶ γυναῖκα κρατοῦσαν κύλικα καὶ παρὰ τοὺς πόδας ἀμφοτέρων δύο πτηνά. Τὸ ἀνάγλυφον τοῦτο ἐδωρήθη ὑπὸ τοῦ εὐρόντος Παναγιώτου Καρτερούλη εἰς τὸ ἐν Σπάρτῃ μουσεῖον. (Τηλεγράφημα ἐφόρου μουσείου Σπάρτης Γ. Βουκίδου).

Παρὰ τὴν Ἐρέτριαν ἀνεκαλύφθη κατὰ τύχην μέρος κυκλοτεροῦς ἐκ παρίνων λίθων οἰκοδομήματος, καὶ εὐρέθησαν περὶ αὐτὸ ἀγάλμα ἀγενείου ἀνδρός, ἔχον ὕψος δύο περίπου μέτρων καὶ ἐνδεδυμένον ποδήρη χιτῶνα καὶ ἱμάτιον, καὶ δύο ἀναθηματικαὶ ἐπιγραφαί, ὧν ἡ μία ἔχει οὕτω : «Κλεόνεικον Λυσάνδρου Ἄμφικράτης Λυσάνδρου τὸν ἑαυτοῦ φίλον»· εὐρέθη πρὸς τούτοις καὶ προτομὴ ἀνδρική, ἧς ἐλλείπει τὸ ἄνω μέρος τοῦ κρανίου. Τὰ εὐρήματα ταῦτα καὶ τρεῖς ἔτι ἐπιγραφαί, ὧν ἡ μία ἀρχαϊκὴ (Ὅρος θήκης), περισυνήχθησαν καὶ κατετέθησαν ἐν τῷ Δημαρχείῳ. (Ἀναφορὰ δημάρχου Ψαριανῶν Ν. Α. Τζώτζη).

ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ

1. Διὰ τοῦ ἀπὸ 9 Μαΐου Β. Διατάγματος ἀνετέθησαν προσωρινῶς τὰ καθήκοντα τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων εἰς τὸν ἀρχαιότερον τῶν ἐφόρων κ. Π. Καββαδῖαν.
2. Διὰ τοῦ ἀπὸ 10 Ἰουνίου 1885 Β. Διατάγματος διωρίσθη ἔφορος ἀρχαιοτήτων ὁ Β. Δεονάρδος.
3. Διὰ τοῦ ἀπὸ 12 Ἰουλίου 1885 Β. Διατάγματος ὁ διευθύνων τὴν Γενικὴν Ἐφορείαν ἀρχαιότερος τῶν ἐφόρων Π. Καββαδῖας προήχθη εἰς Γενικὸν Ἐφορον τῶν ἀρχαιοτήτων.
4. Διὰ Β. Διατάγματος ἀπὸ 15 Ἰουλίου 1885 διωρίσθη ἔφορος ἀρχαιοτήτων ὁ Γ. Λαμπάκης.
5. Διὰ Β. Διατάγματος ἀπὸ 3 Ὀκτωβρίου 1885 διωρίσθη ἄμισθος ἔφορος τῶν ἐν τῷ νομῷ Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας ἀρχαιοτήτων ὁ διδάκτωρ τῆς φιλοσοφίας Β. Στάης.

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Ἔργασίαι Γενικῆς Ἐφορείας

Π. Σταματάκης, Π. Εὐστρατιάδης, Π. Καββαδίας σ. 5. — Κατάταξις ἀγαλμάτων Ἐθνικοῦ Μουσείου ὑπὸ Καββαδία σ. 5. — Σύνταξις Καταλόγου τῶν ἀγαλμάτων ὑπὸ Καββαδία σ. 5. — Σύνταξις Καταλόγου ἐπιγραφῶν Ἐθν. Μουσείου ὑπὸ Δημητριάδου σ. 6. — Σύνταξις Καταλόγου ἐπιγραφῶν Ἀκροπόλεως ὑπὸ Τσοῦντα σ. 6. — Μεταφορά τῶν ἀξίων λόγου ἀρχαίων ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν εἰς τὸ Ἐθν. Μουσεῖον σ. 6. — Εὐρετήριον Γεν. Ἐφορείας σ. 6. — Ἀρχαιολογικὸν Δελτίον σ. 6. — Τὰ Μουσεῖα ἀνοικτὰ καθ' ἐκάστην σ. 7. — Διάταγμα περὶ διοργανισμοῦ τῶν Μουσείων σ. 7. — Ἐγκύκλιος περὶ ἐρμηνείας διατάξεων τοῦ ἀρχ. Νόμου σ. 8. — Ὑποβολὴ εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχεδίων περὶ προσόντων καὶ μονιμότητος τῶν ἀρχ. ὑπαλλήλων καὶ περὶ τιμωρίας τῶν περὶ τὰς ἀρχαιότητας ἀνομημάτων σ. 8. — Τακτοποιήσις Γραφείου Γεν. Ἐφορείας σ. 9. — Κτηματολόγιον σ. 9. — Τὰ ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Γεν. Ἐφορείας ἀρχαῖα σ. 10.

Μεταφορά ἀρχαίων ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν εἰς Ἀθήνας

Ἐκ Κορίνθου σ. 11 ἀρ. 4. — ἐκ Πτώου Βοιωτίας σ. 14 ἀρ. 12 — 17. σ. 46. ἀρ. 46 — 54. — ἐκ Πειραιῶς σ. 15 ἀρ. 19. — ἐξ Ἐρετρίας σ. 15 ἀρ. 20. — ἐκ Βάρνης σ. 16 ἀρ. 21. — ἐκ Κυπαρισσίας σ. 16 ἀρ. 22. — ἐκ Δελφῶν σ. 16 ἀρ. 23. — ἐκ Μυκόνου (Δήλου) σ. 18 ἀρ. 30 — 31. — ἐκ Μεγάρων σ. 19 ἀρ. 36. — ἐκ Τανάγρας σ. 20 ἀρ. 37. — ἐκ Τεγέας (Πιαλί) σ. 20 ἀρ. 38. — ἐξ Ἄργους σ. 20 ἀρ. 39.

Ἀνασκαφαί

Ἐν Ἀκροπόλει ὑπὸ Καββαδία δαπάναις τῆς Ἀρχ. ἑταιρίας σ. 23 ἀρ. 2. — ἐν Ἀθήναις, παρὰ τὸν Ἄρειον Πάγον σ. 26 ἀρ. 3. — Ἐν Ἀθήναις ἐν τῇ οἰκίᾳ τῶν κληρονόμων Βαρούκα, ἐν θέσει «χαμοστέρνες», ἐν ἰδιωτικῷ ἀγρῷ παρὰ τὰ δημοτικά σραγεῖα σ. 27 ἀρ. 4. — ἐν Ἐπιδαύρῳ ὑπὸ Καββαδία δαπάναις Ἀρχ. ἑταιρίας σ. 23 ἀρ. 1. — ἐν Πτώῳ Βοιωτίας ὑπὸ Γαλλικῆς Σχολῆς σ. 27 ἀρ. 5. — ἐν Δήλῳ ὑπὸ Γαλλικῆς Σχολῆς σ. 28. ἀρ. 6. — ἐν Τανάγρα σ. 29 ἀρ. 7. — ἐν Ἐρετρείᾳ σ. 29 ἀρ. 8.

Διὰ φορα εὐρήματα

Ἐν Δελφοῖς σ. 30. — ἐν Χαλκίδι σ. 30. — ἐν Μαντινείᾳ σ. 30. — ἐν Δομοκῷ σ. 31. — ἐν Ἐρετρείᾳ σ. 31 καὶ 32. — ἐν Ἀταλάντῃ σ. 31. — ἐν Μεγάροις σ. 31. — ἐν Καρδίτῃ Θεσσαλίας σ. 31. — ἐν Μεγαλοπόλει σ. 31. — ἐν Σπάρτῃ σ. 31. —

Μουσεῖα

Κατάταξις ἀγαμάτων Ἐθν. Μουσείου σ. 5. — Σύνταξις Καταλόγου τῶν ἀγαμάτων σ. 6. — Σύνταξις καταλόγου τῶν ἐπιγραφῶν σ. 6. — Καθορισμὸς τῶν ὠρῶν καθ' ἃς εἶνε ἀνοικτὰ τὰ Μουσεῖα σ. 7. — Διάταγμα περὶ διοργανισμοῦ τῶν Μουσείων.

Προσκτῆματα Ἐθν. Μουσείου

Ἐξ Ἀθηνῶν σ. 40 ἀρ. 1—3, σ. 41 ἀρ. 7—11 σ. 45 ἀρ. 18, σ. 46 ἀρ. 24—29 σ. 48 ἀρ. 32—35, σ. 20 ἀρ. 40—45, σ. 23 ἀρ. 55. — ἐκ Πειραιῶς σ. 11 ἀρ. 5 σ. 15 ἀρ. 19. — ἐκ Κορίνθου σ. 11 ἀρ. 4. — ἐκ Πτώου Βοιωτίας σ. 14 ἀρ. 12—17. σ. 46 ἀρ. 46—54. — ἐξ Ἐρετρείας σ. 15 ἀρ. 20. — ἐκ Βάρνης σ. 16 ἀρ. 21 — ἐκ Κυπαρισσίας σ. 16 ἀρ. 22. — ἐκ Δελφῶν σ. 16 ἀρ. 23. — ἐκ Δήλου σ. 18 ἀρ. 30—31. — ἐκ Μεγάρων σ. 19 ἀρ. 36. — ἐκ Τανάγρας σ. 20 ἀρ. 37. — ἐκ Τεγέας (Πιαλί) σ. 20 ἀρ. 38. — ἐξ Ἀργους σ. 20 ἀρ. 39. — ἐκ Μακεδονίας σ. 23 ἀρ. 56.

Δωρηταὶ ἀρχαίων

Ἴ. Λυμπρίτης σ. 40 ἀρ. 2. — Κ. Κόκκος σ. 42 ἀρ. 9—11. — Α. Παπαδόπουλος σ. 46 ἀρ. 21. — Ἐπίτροποι τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν Πατησίοις ὀσίου Λουκᾶ σ. 47 ἀρ. 25. — Μαγδαληνὴ χήρα Δημητρίου Γελέκη σ. 47 ἀρ. 26. — Δ. Μπόρσας σ. 49 ἀρ. 34. — Ἀδελφοὶ Μενιδιάτου σ. 49 ἀρ. 35. — Στέφανος Δραγούμης σ. 21 ἀρ. 45. — Β. Ὀρολογόπουλος σ. 23 ἀρ. 56.

Κατάσχεσις ἀρχαίων

Ἐν Πειραιεῖ σ. 15 ἀρ. 19. — ἐν Ἐρετρείᾳ σ. 15 ἀρ. 20 καὶ σ. 31. — ἐν Μεγάροις σ. 49 ἀρ. 36. — ἐν Δελφοῖς σ. 39.

Προσωπικά

Π. Καβαδίας, Β. Λεονάρδος, Γ. Λαμπάκης, Βαλέριος Στάης, σ. 32.

ΠΙΝΑΞ ΕΠΙΓΡΑΦΙΚΟΣ

Τόποι, ἐξ ὧν αἱ ἐπιγραφαί.

Ἄθηναί σ. 10 ἀρ. 2, 11 ἀρ. 3,
12 ἀρ. 7—10 13 καὶ 14 ἀρ. 11,
15 ἀρ. 18, 17 ἀρ. 26—28, 18 ἀρ.
32, 19 ἀρ. 33—34, 20 ἀρ. 40—
41, 21 ἀρ. 42—45.
Πατήσια σ. 17 ἀρ. 25.
Χαμοστέργες σ. 18 ἀρ. 29.
Βάρνη σ. 16 ἀρ. 21.
Ἐρέτρια σ. 32.
Κόρινθος σ. 11 ἀρ. 4.
Μεγαλόπολις σ. 31.
Πειραιεύς σ. 10 ἀρ. 1, 11 ἀρ. 5.
Πτώιον σ. 14 ἀρ. 13, 15 ἀρ. 17.
Χαλκίς σ. 30.

A.

Ἄγαθοκλῆς Ἀπολλοδώρου Χο-
λαργεύς σ. 13 ἀρ. 11 ἡ.
Ἄδριανὸς αὐτοκράτωρ Α. Ὀ-
λύμπιος σ. 17 ἀρ. 26, Καῖσαρ Α.
Ὀλ. 12 ἀρ. 8.
Αἰσχρίων σ. 14 ἀρ. 13.
Ἄλατιεύς σ. 10 ἀ. 2.
Ἄλεττία σ. 13 ἀρ. 11 γ'.
Ἄλκίαις Φωκῆς σ. 11 ἀρ. 4.
Ἄμμια Ἱεροσολυμίτης σ. 14 ἀρ.
41 στ.
Ἄμφικράτης Λυσάνδρου σ. 32.
Ἄνθεμα Προκλέους Πτελεασίου
Θ. σ. 21 ἀρ. 45.
Ἄνκυρανὸς σ. 13 ἀρ. 11 στ'.
Ἄντικράτης Οἰναῖος σ. 13 ἀρ.
11 α'.
Ἄντιοχεύς σ. 13 ἀρ. 11 0'.
Ἄντιόχισσα σ. 14 ἀρ. 11 ζ'.
Ἄντιόχος Φαληρεὺς σ. 17 ἀρ.
27.
Ἄντίπατρος Κλέωνος Ῥα-
μνοστίας σ. 14 ἀρ. 11 ιε'.
Ἄπολλόδωρος Χολαργεύς σ.
13 ἀρ. 11 ἡ'.
Ἄπόλλων σ. 15 ἀρ. 17.
Ἄπολλώνιος Ἄνκυρανὸς σ. 13
ἀρ. 11 στ'.
Ἄπω Ζωπύρου σ. 16. ἀρ. 21.
Ἄρισταῖος Ἰφιστιάδης σ. 11
ἀρ. 3.

Ἄριστογέννης σ. 12 ἀρ. 11.
Ἄριστόμαχος Ἀρίστου Ἰφι-
στιάδης σ. 11 ἀρ. 3.
Ἄριστος Ἰφιστιάδης σ. 11. ἀρ.
3.
Ἄριστόνυμος σ. 12 ἀρ. 10,
Α. Ἀρισταίου Ἰφιστιάδης σ. 11
ἀρ. 3.
Ἄσία Ἀφροδισίου Ἀντιόχισσα
σ. 14 ἀρ. 11 ιζ'.
Ἄσκληπιάδης σ. 21 ἀρ. 43.
Ἄφροδείσιος (Ἀντιοχεύς) σ.
14 ἀρ. 11 ιζ'.
Ἄχαρνεύς σ. 18 ἀρ. 32.
Ἄχερδούσιος σ. 21 ἀρ. 45.
Ἄχιλλεύς σ. 19 ἀρ. 34.

B.

Βάχχιος Ἐπιφάνου σ. 13 ἀρ
11 δ'.
Βάκχιος Μητροθέμιδος Περγαμη-
νῆ σ. 13. ἀρ. 11 α'.
Βερονίκη Δίβους Κυρηναία σ.
13 ἀρ. 11 ιβ'.

Γ.

Γ (λ)υκέα Ἡρακλεωῖτης σ. 13 ἀρ-
11 ε'.

Δ.

Δαίδαλίδης σ. 18 ἀρ. 31.
Δαξιμένος Ἀχαρνεύς σ. 18
ἀρ. 31.
Δεινίας σ. 12 ἀρ. 10
Δημοφάνης Ἄλατιεύς σ. 10 ἀρ. 2
Διογένης Χαλκιδικῆς σ. 17 ἀρ.
28.
Διοκλῆς ἐκ Κηδῶν σ. 21 ἀρ. 43.
Διονυσία σ. 13 ἀρ. ια'.
Διονύσιος Ἀχερδούσιος σ. 21
ἀρ. 45.
Διοσκουρίδης Μελιτεύς σ. 10
ἀρ. 2.

E.

- Ἐπιφάνης σ. 13 ἀρ. 11 δ'.
 Ἐρατοκλῆς Σωστράτου Δαι-
 δαλίδης σ. 18 ἀρ. 31.
 Ἐργόφιλος σ. 12 ἀρ. 9.
 Ἐρμων Ἀντιοχεύς σ. 13 ἀρ.
 11. 9.
 Εὐβούλα (Εὐβουλία;) Φιλλέου
 γ. σ. 13 ἀρ. 11 ζ'.
 Εὐήγορος Ἡρακλεώτης σ. 13
 ἀρ. 11 γ'.
 Εὐήμερος Εὐήγορου Ἡρακλεώ-
 τῆς σ. 13 ἀρ. 11 γ'.
 Εὐκαρπος Φιλοξένου Μειλήσιος
 σ. 12 ἀρ. 7.

Z.

- Ζώπυρος σ. 16 ἀρ. 21.

H.

- Ἡρακλείδης σ. 11 ἀρ. 6.
 Ἡρακλεώτης σ. 13 ἀρ. 11 γ'.
 Ἡρακλεώτης σ. 13 ἀρ. 11 ε'.
 Ἡράκων σ. 16 ἀρ. 21.

Θ.

- Θεόδοτος Ἡράκωνος σ. 16 ἀρ.
 21.
 Θεοκρίτη Διοσκουρίδου Μελι-
 τίως θ. σ. 10 ἀρ. 2.
 Θεόξενος Πατρεύς σ. 19 ἀρ. 34.
 Θεοφίλη Διοκλέους ἐκ Κηδῶν θ.
 σ. 21 ἀρ. 43.
 Θεοφῶν Λαμπρεύς σ. 11 ἀρ. 3.

I.

- Ἰεροσολυμίτις σ. 14 ἀρ. 11
 ιστ'.
 Ἰσιγένης Παιανεύς σ. 19 ἀρ. 33.
 Ἰφιστιάδης σ. 11 ἀρ. 3.

K.

- Κάδμος Φιλοστράτου Πτολεμαί-
 εὺς σ. 20 ἀρ. 41.
 Καισάρια σ. 31.
 Κάλλιππος Ἐρμοφίλου σ. 12
 ἀρ. 9.

- Καλλιστράτη Δαξιμένου Ἀ-
 χαρνέως θ. σ. 18 ἀρ. 32.
 Κιανός σ. 10 ἀρ. 1.
 Κλέαρχος Ἀπολλωνίου Ἀνκυ-
 ρανός σ. 13 ἀρ. 11 στ'.
 Κλεόνεικος Λυσάνδρου σ. 32.
 Κλεόνικος Φειδίου σ. 30.
 Κλέων Ῥαμνούσιος σ. 14 ἀρ. 11
 ιε'.
 Κυρηναίος σ. 13 ἀρ. 11 ιδ'.
 Κώτιον σ. 11 ἀρ. 5.

Λ.

- Λαῖς Ἀλεττία Λευκίου Ῥωμαία
 σ. 13 ἀρ. 11. ιγ'.
 Λαμπρεύς σ. 11 ἀρ. 3.
 Λέαινα Μητροδώρου Μιλησία σ.
 14 ἀρ. 11 ιδ'.
 Λεύκιος σ. 14 ἀρ. 11 ιγ'.
 Λίβυς Κυρηναῖος σ. 13 ἀρ. 11 ιδ'.
 Λ(ύ)κατα σ. 31.
 Λύσανδρος σ. 32.

M.

- Μειλήσιος σ. 12 ἀρ. 7.
 Μελιτεύς σ. 10 ἀρ. 2, ἐκ Με-
 λιτέων σ. 17 ἀρ. 28.
 Μητροδώρος (Μειλήσιος) σ. 14
 ἀρ. 11 ιδ'.
 Μητροθεμῖς (Περγαμηνή) σ. 13
 ἀρ. 11 α'.
 Μιζίων Ἡρακλείδου σ. 11 ἀρ. 6.
 Μιλησία σ. 14 ἀρ. 11 ιδ', 19
 ἀρ. 33, 21 ἀρ. 42.
 Μοσχίων Μόσχου Κεραλήθεν σ.
 13 ἀρ. 11 ι'.
 Μόσχος Κεφαλήθεν σ. 13 ἀρ.
 11 ι'.

O.

- Οἰναῖος σ. 13 ἀρ. 11 α'.
 Ὄζροφ (ιεύς) σ. 14 ἀρ. 13.
 Ὀλύμπιχος Σώφρονος Φλυεύς
 σ. 13 ἀρ. 11 ε'.
 Ὀρος θήκης σ. 31, ὄρος οἰκίας
 φρατέρ. σ. 15 ἀρ. 18, ὄρος χω-
 ρίου... καὶ οἰκίας σ. 17 ἀρ. 25.

Π.

- Παιανιεύς σ. 19 ἀρ. 33.
 Παιώνιος σ. 10 ἀρ. 1.
 Πατρεύς σ. 19 ἀρ. 34.
 Περγαμηνή σ. 13 ἀρ. 11 α'.
 Πλουτάρχη Φιλίνου Μιλήσια σ.
 21 ἀρ. 42 και 44.
 Ποσειδώνιος Μελιτεύς σ. 17
 ἀρ. 28.
 Ποσιδέα Ποσειδωνίου ἐκ Μελι-
 τέων σ. 17 ἀρ. 28.
 Προκλής Πτελεάσιος σ. 21 ἀρ.
 45.
 Πρόξενος σ. 10 ἀρ. 1.
 Προστατηρίς Φαλάκρου Τα-
 ναγραία σ. 14 ἀρ. 11 ιη'.
 Πτελεάσιος σ. 21 ἀρ. 45.
 Πτοιεύς σ. 14 ἀρ. 13, 15 ἀρ. 17.
 Πτολεμαίεος σ. 20 ἀρ. 41.
 Πυθίας Ὀροφ(ιεύς) σ. 14 ἀρ. 13

Ρ.

- Ῥαμνούσιος σ. 14 ἀρ. 11 ιε',
 18 ἀρ. 29.
 Ῥωμαία σ. 14 ιγ'.

Σ.

- Σαραπίων σ. 20 ἀρ. 40.
 Σκάμανδρος Σαραπίωνος σ. 20
 ἀρ. 40.
 Σπεδιανός σ. 31.
 Στωικός Θεόξενος Πατρεύς Ἀ-
 χιλλεύς παῖς σ. 19 ἀρ. 34
 Σύμπορον Σωτηρίχου Μιλήσια
 σ. 19 ἀρ. 33.
 Σφοδρίας Παιωνίου Κιανός σ.
 10 ἀρ. 1.
 Σωστράτη Δαξιμένου Ἀχαρ-
 νέως θ. σ. 18 ἀρ. 31.

- Σώστρατος Ἐρατοκλείους Δαι-
 δαλίδης σ. 18 ἀρ. 31.
 Σωτηρίχος (Μιλήσιος) σ. 19
 ἀρ. 33.
 Σώφρων Φλυεύς σ. 13 ἀρ. 11 β'.

Τ.

- Μ. Τάδιος Σπεδιανός σ. 31.
 Ταναγραία σ. 14 ἀρ. 11 ιη'.
 Τιμαρίστη Θεοφώντος Λαμπ-
 τρέως σ. 11 ἀρ. 3.
 Τιμόκριτος Ῥαμνούσιος σ. 18
 ἀρ. 29.

Φ.

- Φάλακρος (Ταναγραῖος) σ. 14
 ἀρ. 11 ιη'.
 Φαληρεύς σ. 17 ἀρ. 27.
 Φειδίας σ. 30.
 Φίλαγρος Ἀντιόχου Φαληρεύς
 σ. 17 ἀρ. 27.
 Φιλῖνος (Μιλήσιος) σ. 21 ἀρ.
 42 και 44.
 Φι... σ. 14 ἀρ. 13.
 Φιλλέας σ. 13 ἀρ. 11 στ'.
 Φιλόξενος Μειλήσιος σ. 12 ἀρ.
 7, Φ. Φιλοξένου Μειλήσιος σ. 12
 ἀρ. 7.
 Φιλόστρατος (Πτολεμαίεος) σ.
 20 ἀρ. 41.
 Φλυεύς σ. 13 ἀρ. 11 β'.
 Φρατερ. σ. 15 ἀρ. 18.
 Φωκεύς σ. 11 ἀρ. 4.

Χ.

- Χαλκιδικός σ. 17 ἀρ. 28.
 Χολαργεύς σ. 13 ἀρ. 11 γ'.

Συγκριτικὸς Πίναξ τῶν ἀριθμῶν τοῦ Δελτίου (σ. 10—)
πρὸς τοὺς τοῦ Εὐρετηρίου τῆς Γεν. Ἐφορίας

Ἀριθμοὶ Δελτίου	Ἀριθμοὶ Εὐρετηρίου
1	1
2	46
3	59
4	60
5	137
6	138
7	139
8	144 — 145
9	147
10	148
11	150 — 168
12	173
13	174
14	175
15	177 — 178
16	179
17	180
18	188
19	189
20	195
21	193
22	194
23	195α
24	214
25	198 — 199
26	222
27	227
28	228
29	229
30	230
31	231
32	232
33	234
34	235
35	237 — 238
36	230α
37	231α
38	232α
39	233α
40	234α
41	235α
42	236α
43	237α
44	238α

Συγκριτικὸς Πίναξ τῶν ἀριθμῶν τοῦ Δελτίου (σ. 10—)
πρὸς τοὺς τοῦ Εὐρετηρίου τῆς Γεν. Ἐφορίας

Ἀριθμοὶ Δελτίου	Ἀριθμοὶ Εὐρετηρίου
1	1
2	46
3	59
4	60
5	137
6	138
7	139
8	144 — 145
9	147
10	148
11	150 — 168
12	173
13	174
14	175
15	177 — 178
16	179
17	180
18	188
19	189
20	195
21	193
22	194
23	195α
24	214
25	198 — 199
26	222
27	227
28	228
29	229
30	230
31	231
32	232
33	234
34	235
35	237 — 238
36	230α
37	231α
38	232α
39	233α
40	234α
41	235α
42	236α
43	237α
44	238α

Ἀριθμοὶ Δελτίου	Ἀριθμοὶ Εὐρετηρίου
45	240
46	242
47	243
48	244
49	245
50	346
51	247
52	248
53	249
54	250
55	251
56	252

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Περὶ δημοσιεύσεως τοῦ ἀρχ. Δελτίου καὶ περὶ τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ ..	σελ. 2
Ἔργασίαι τῆς Γεν. Ἐφορείας	» 4
Ἄρχαία εἰσαχθέντα εἰς τὸ Ἐθν. Μουσεῖον	» 10
Ἀνασκαφαὶ καὶ εὐρήματα	» 23
Προσωπικά	» 32
Ἀναλυτικὸς Πίναξ τῶν περιεχομένων	» 33
Ἐπιγραφικὸς Πίναξ	» 35
Συγκριτικὸς Πίναξ τῶν ἀριθμῶν τοῦ Δελτίου πρὸς τοὺς τοῦ Εὐρετη- ρίου τῆς Γεν. Ἐφορείας	» 38
Πίναξ τῶν περιεχομένων	» 39

Ἀριθμοὶ Δελτίου	Ἀριθμοὶ Εὐρετηρίου
45	240
46	242
47	243
48	244
49	245
50	346
51	247
52	248
53	249
54	250
55	251
56	252

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Περὶ δημοσιεύσεως τοῦ ἀρχ. Δελτίου καὶ περὶ τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ ..	σελ. 2
Ἔργασίαι τῆς Γεν. Ἐφορείας	» 4
Ἄρχαία εἰσαχθέντα εἰς τὸ Ἐθν. Μουσεῖον	» 10
Ἀνασκαφαὶ καὶ εὐρήματα	» 23
Προσωπικά	» 32
Ἀναλυτικὸς Πίναξ τῶν περιεχομένων	» 33
Ἐπιγραφικὸς Πίναξ	» 35
Συγκριτικὸς Πίναξ τῶν ἀριθμῶν τοῦ Δελτίου πρὸς τοὺς τοῦ Εὐρετη- ρίου τῆς Γεν. Ἐφορείας	» 38
Πίναξ τῶν περιεχομένων	» 39

